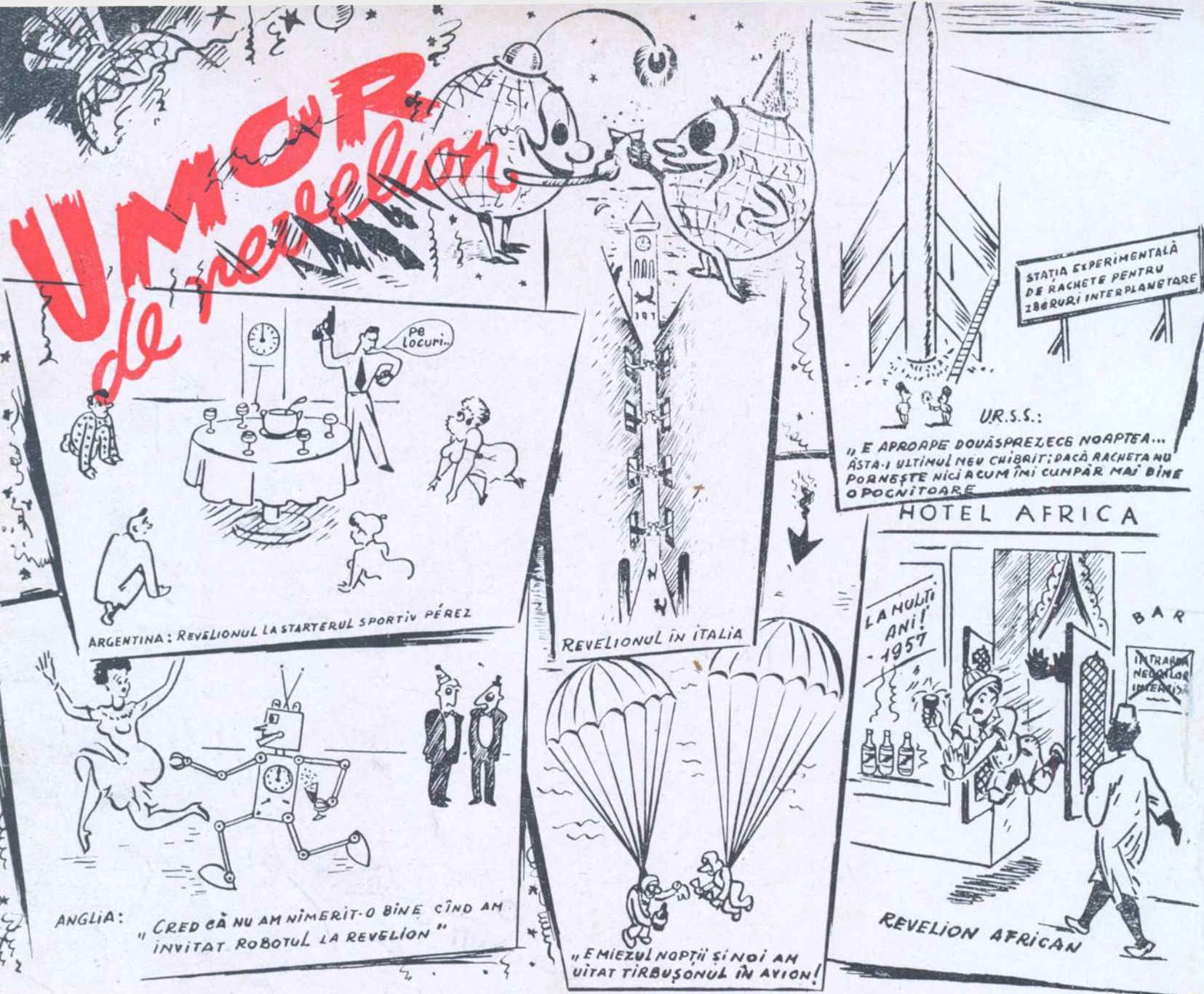


*Tineretul lumii*



6151 SL

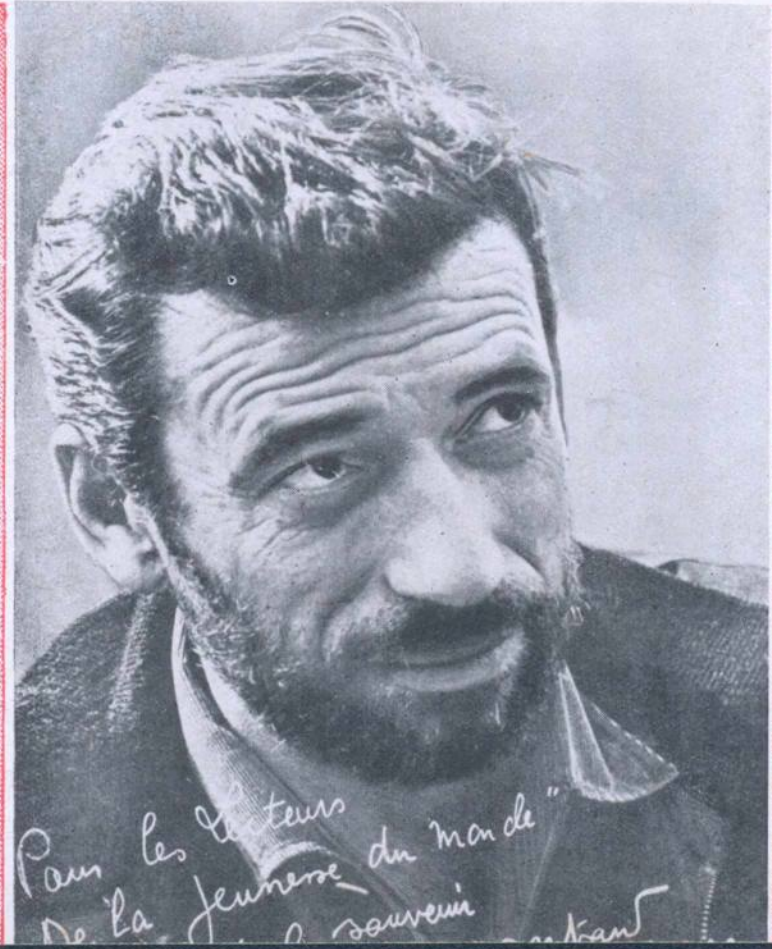
CITIȚI IN ERA ATOMICĂ POATE TRANSFORMA PLANETA NOASTRĂ!



**NOUA NOASTRĂ  
ADRESĂ**

Rugăm pe toți cititorii revistei și mai ales pe corespondenții noștri să-și noteze noua adresă provizorie a redacției noastre centrale:

**TINERETUL LUMII**  
Berlin W. 8  
Kronenstrasse 30/31  
Republica Democrată  
Germană



**FOTOGRAFIA  
LUNII**

Căutându-l pe Yves Montand, corespondentul nostru a nimerit în timpul luării exteriorului filmului „Vrăjitoarele din Salem”. Celebrul cântăreț a salutat din Paris pe cititorii „Tineretului lumii”. Citiți articolul nostru din paginile 12-13.

*Pour les lecteurs de la jeunesse du monde à sauvegarder Kant*

# C U P R I N S U L

Pagina

- 2 Nu există drum mai rodnic  
de JACQUES DENIS
- 3 Propuneri făcute de F.M.T.D. tineretului și organizațiilor sale în vederea întâlnirii și colaborării dintre toate forțele de tineret din lume
- 5 „Bună ziua fiecărui prieten nou”  
de V. HRUSTALEV
- 6 „Mai mult ca oricând e necesară colaborarea”
- 7 Solidaritate cu tineretul maghiar
- 8 Africa neagră (II)  
de LO CHEIKH BARA
- 10 Îl căutam pe YVES MONTAND...  
și l-am găsit  
de WOLFGANG GHANTUS
- 11 „Vrăjitoarele din Salem”
- 12 Era atomică poate transforma planeta noastră
- 16 Hocus pocus
- 18 Cine vor fi noii campioni mondiali la tenis de masă?  
de CAROL ROMAN
- 20 Patricia  
de MARTINE MONOD
- 21 Comentariul lunii
- 22 Cine orea să corespundă cu noi?
- 23 De la Jocurile olimpice
- 24 Filatelie — Varietăți



COPERTA NOASTRĂ:

Veți face cunoștință cu Tju Jan-ci în pag. 16



„Da, privim cu încredere noul an ce începe. Căci cu toții, împreună, îl putem face frumos și fericit!” — par să ne spună acești doi tineri.

Este și părerea redacției „Tineretul lumii”, care se asociază acestor urări de pace.

(A se vedea în pagina 21 rubrica noastră „Comentariul lunii”)

# Nu există DRUM MAI RODNIC

**E**venimentele recente au amintit celor ce ar putea să uite că mai există forțe care și-au legat cariera de tensiune, neîncredere și violență.

Cu legitimă neliniște — și indiferent de părerile fiecăruia asupra cauzelor lor — a primit tineretul această nouă desfășurare a evenimentelor, regretind faptul că speranțele de destindere internațională pe care le nutrea (și le mai nutrește și acum) au putut fi umbrite.

Unele organizații, unele persoane s-au grăbit însă să tragă de aici concluzia că ar fi posibil să se revină la situația deplorabilă în care a trăit omenirea înaintea conferinței de la Geneva, să se revină la războiul rece, ba chiar la război în toată regula, să se reinvie pur și simplu tensiunea internațională și să se sporească neîncrederea. Din păcate, păreri de acestea au fost exprimate chiar în unele cercuri ce se interesează de tineret.

Nu se va mira nimeni dacă vom spune că nu sîntem de părerea lor. Ba, dimpotrivă, tocmai în fața noilor primejdii, tocmai pentru că abia cu cîteva săptămîni în urmă lumea s-a aflat pe marginea unei prăpăstii, este mai mult ca oricînd necesar să muncim pentru înlăturarea primejdiilor, și aceasta împreună.

Căci în cursul acestei perioade, atît de încărcată în evenimente, s-au confirmat valori și năzuințe comune majorității forțelor responsabile ale tineretului: idealuri pentru o colaborare internațională, pentru dezarmare, pentru independență națională, pentru o viață mai bună.

În paginile acestea ale „Tineretului lumii”, cititorii vor găsi declarația publicată de F.M.T.D. cu prilejul „Zilei mondiale a tineretului — 1956”, la împlinirea a unsprezece ani de la înființarea federației. Documentul acesta a fost elaborat pe baza unei largi discuții ce a avut loc în timpul sesiunii Consiliului F.M.T.D. de la Sofia, în luna august, anul trecut. Faptele noi ce au intervenit de atunci nu fac decît să dovedească și mai mult cît de nimerit și de prețios este un asemenea demers.

După cum se va putea judeca, documentul acesta prezintă o serie de propuneri constructive destul de concrete, pentru a prezenta interesele tuturor categoriilor de tineri, destul de generale, pentru a permite dezbaterii lor deschise și rezolvarea lor, ținîndu-se seamă de preocupările legitime cele mai diferite.

În cursul pregătirii celui de-al IV-lea Congres al său, F.M.T.D. ar dori ca aceste propuneri (cu totul preliminare) să servească ca bază a discuțiilor nu numai între membrii săi, ci și pentru cercurile cele mai diferite de tineret și organizațiile ce se interesează de programul acesta în întregime sau parțial. Și de ce unele sugestii, care ar putea apărea ca imediat realizabile, nu ar deveni obiectul inițiativelor uneia sau mai multor organizații în cauză într-un viitor apropiat? Cît despre noi, putem garanta că orice propunere serioasă va fi studiată, că orice sprijin cerut pentru o înaintare în acest sens vor primi din partea F.M.T.D. și a membrilor săi un răspuns pozitiv.

Credem că important în programul acesta este tocmai spiritul în care a fost redactat, dorința de a contribui să se facă tot mai mult pentru satisfacerea necesităților vitale ale tinerei generații, fără preocupări egoiste de prestigiu sau de precădere.

Pentru federația noastră și pentru asociațiile ce-i sînt afiliate, realizarea colaborării prietenești între diferite forțe apare (în același timp cu dezvoltarea neîncetată a propriilor lor activități și organizații) ca o necesitate imperioasă a epocii prezente.

Pentru aceasta nu există drum mai rodnic ca munca în comun. Cînd atîta vreme au învins neînțelegerea și divergențele sterile, colaborarea trebuie să fie o ucenicie de răbdare. Înțelegem că trebuie să ajungem la o înțelegere, la o apreciere reciprocă, și aceasta nu în funcție de convingeri gata formate, ci de fapte reale, de cunoașterea directă, omenescă, atît de ușor realizabilă, de altfel, între tineri sinceri. Și aceasta s-a dovedit prin nenumărate exemple recente, cu prilejul evenimentelor internaționale sau al primelor pregătiri în vederea celui de-al VI-lea Festival. Asemenea rezultate încurajează eforturile noastre, făcîndu-ne să avem tot mai multă încredere.

F.M.T.D. este conștientă că datoriile și responsabilitățile sale sînt încă și mai mult sporite de situația actuală. Iată de ce comitetul său executiv va dezbate în cursul viitoarei sale sesiuni orientarea și activitățile de pregătire ale celui de-al IV-lea Congres al F.M.T.D. și dezvoltarea colaborării între tineri.

Nu avem nici o îndoială că cititorii noștri, tineretul, organizațiile sale ne vor trimite, în cadrul dezbaterii deschise de revista noastră, părerile și sugestiile lor în legătură cu programul acesta.

JACQUES DENIS

secretar general al F.M.T.D.

# PROPUNERI FĂCUTE DE F.M.T.D. TINERETULUI ȘI ORGANIZAȚIILOR SALE ÎN VEDEREA ÎNTÎLNIRII ȘI COLABORĂRII DINTRE TOATE FORȚELE DE TINERET DIN LUME

(cu prilejul celei de-a unsprezecea aniversări a F.M.T.D.)

● PENTRU PREGĂTIREA CELUI DE-AL IV-LEA CONGRES AL F.M.T.D.

● Pentru interesele tineretului

● Prin cunoaștere spre prietenie și pace

AAAAAAAAAAAA

**R**einundu-se la Sofia între 20 și 23 august 1956, Consiliul F.M.T.D. a subliniat valoarea colaborării internaționale pentru soluționarea problemelor tineretului și pentru contribuția sa la cauza prieteniei și a păcii mondiale, recunoscând că de mari trebuie să fie eforturile tuturor pentru a învinge divergențele ce mai există încă și pentru a ajunge la relații noi și mai largi bazate pe prietenia și înțelegerea dintre toate organizațiile de tineret.

Astăzi, când ne aflăm într-o situație favorabilă colaborării, dar în care mai apar adesea încă urme vizibile lăsate de războiul rece în raporturile dintre organizațiile internaționale, activitatea organizațiilor naționale, numărul tot mereu crescând al întâlnirilor directe, al schimburilor bilaterale și exprimarea punctelor de vedere pentru un acord în activitățile concrete de interes comun au o importanță deosebită. Ele ajută la risipirea neîncrederii și la împiedicarea rupturilor, iar în ceea ce privește respectul reciproc ele fac să progreseze tot mai mult cauza înțelegerii și a colaborării rodnice dintre toate forțele de tineret din lume.

În spiritul acesta și în dorința de a aduce contribuția sa proprie, Consiliul F.M.T.D. a dezbătut o serie de propuneri de cola-

borare ca o bază de examinat în relațiile dintre tineret și organizațiile sale, pe care le va propune celui de-al IV-lea Congres.

Astăzi, cu prilejul împlinirii a unsprezece ani de la înființarea F.M.T.D., le prezentăm aici adresându-ne:

— întregului tineret, pentru ca să le discute, îmbogățindu-le cu noi sugestii;

— tuturor organizațiilor naționale de tineret, pentru ca să și le însușească, lărgindu-le cu alte noi propuneri și inițiative.

— tuturor organizațiilor internaționale de tineret, pentru ca să-și dea contribuția și să se pronunțe în favoarea sprijinirii oricărei inițiative care, înmulțind contactele internaționale, va face să progreseze acordul și colaborarea dintre organizațiile de tineret din toate țările.

Propunerile noastre reprezintă doar câteva indicații și idei. F.M.T.D. nu cere nici un fel de prioritate prezentându-le. Ea se declară, dimpotrivă, gata să sprijine orice propunere și activitate, ridicată și adusă de orice organizație în spiritul colaborării și înțelegerii.

Propunerile sînt făcute în dorința de a contribui la soluționarea problemelor tineretului de astăzi:

*a) ca o contribuție la educarea, formarea profesională și tehnică și dezvoltarea personalității tineretului:*

**Pentru tineretul muncitor:**

— seminarii, întâlniri de studiu sau alte inițiative internaționale relative la problemele tineretului muncitor, organizate de comun acord de diferitele organizații internaționale sau de mai multe organizații naționale.

— întâlniri pe specialități în vederea schimbului de experiență și cunoașterii reciproce: de ucenici, metalurgiști, chimiști, textilști etc., între școli de ucenici, uzine, din două sau mai multe țări.

— călătorii de studiu și schimb de delegații între diferite țări: pentru studii și schimb de experiență între uzine, școli profesionale, organizații sociale și sindicale.

**Pentru tineretul de la sate:**

— seminarii, întâlniri sau alte inițiative internaționale de studii privitoare la problemele tineretului de la sate, organizate de comun acord cu organizațiile internaționale sau de mai multe organizații naționale;

— întâlniri pe specialități pentru schimb de experiență și cunoașterea reciprocă: a micilor producători, muncitori agricoli, arendași, tehnicieni agricoli etc. între două sau mai multe țări;

— călătorii de studii și schimburi de delegații între diferite țări: ale tinerilor proprietari mici și mijlocii, ale muncitorilor agricoli și cooperativștilor, ale colectivștilor, ale muncitorilor din gospodăriile de stat și ale organizațiilor sociale, culturale și sindicale ale tineretului de la sate.

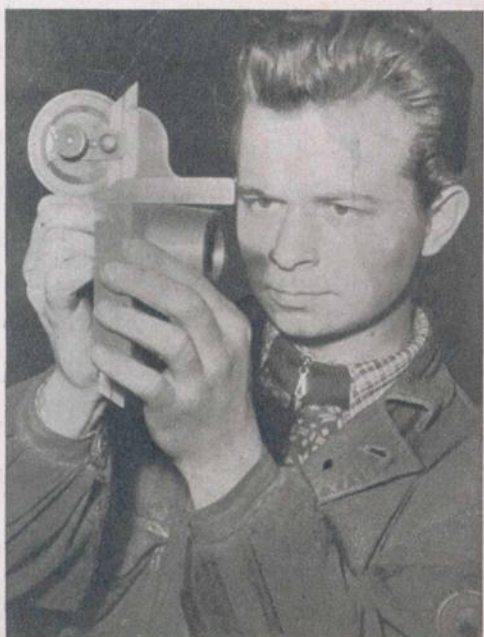
**Pentru studenți:**

— întâlniri sau seminarii internaționale pe facultăți, organizate de comun acord cu organizațiile internaționale sau cu mai multe organizații naționale sau facultăți;

— călătorii de studii și schimburi de delegații din diferite țări între studenții diferitelor facultăți;

— crearea unui sistem internațional sau de schimburi bilaterale de burse de studii pentru a înlesni studenților să studieze în străinătate.

Dările de seamă ale acestor inițiative și călătorii ar putea fi publicate ca materiale de studiu pentru activitățile organizațiilor de tineret. Părerile comune și sugestiile pentru soluționarea anumitor probleme ar putea fi prezentate fie Consiliului Economic și Social al Națiunilor Unite, fie la U.N.E.S.C.O. sau la F.A.O. la O.I.T. sau la alte organizații internaționale.



b) ca o contribuție la valorificarea tinerii culturii și difuzării culturii în rândurile tineretului prin:

— festivaluri și concursuri internaționale și de creație culturală în diferite domenii ca: literatură, muzică, pictură, sculptură, cinematografie etc...; de interpretare: cîntece, dansuri, teatru, cinema, de comun acord cu organizațiile naționale;

— seminarii pe teme diferite ca: tineretul de astăzi în literatură, cinematograf, teatru etc..., știință, automatizarea etc..., din inițiativa uneia sau mai multor organizații naționale;

— crearea unui sistem internațional sau schimburi bilaterale de burse de studiu: la academii, institute și centre artistice pentru tinerii artiști;



— organizarea călătoriilor de studiu și schimburilor de delegații culturale între diferite țări;

— organizarea turneelor internaționale ale tinerilor artiști și ale ansamblurilor de tineret.

Acordul dintre diferitele organizații în vederea dezvoltării activităților de acest gen corespund necesității tineretului de a aduce o contribuție mai mare operei U.N.E.S.C.O.

c) ca o contribuție la opera federațiilor sportive, la difuzarea sportului în rândurile tineretului și la valorificarea tinerilor atleți noi.



Colaborarea internațională, atât de necesară astăzi tineretului și prieteniei dintre popoare, va face noi pași înainte dacă tineretul și toate organizațiile sale vor căuta împreună s-o facă să progreseze într-un spirit de bunăvoință și de respect reciproc. Invitînd întreg tineretul și toate organizațiile sale să-și aducă contribuția prin propuneri și inițiative, F.M.T.D. se declară gata să le dea tot sprijinul său în această direcție.

În același spirit, F.M.T.D. dorește ca toate organizațiile de tineret să primească invitația călduroasă adresată de Comitetul Internațional de Pregătire a celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de a participa la lucrările sale și la toate pregătirile acestei mari întâlniri, pe picior de egalitate desăvîrșită.

— organizarea și sprijinirea competițiilor sportive internaționale și a întâlnirilor bilaterale dintre tinerii atleți din diferite țări;

— organizarea întâlnirilor de studii, a călătoriilor și a schimburilor de delegații și de experiențe între organizațiile sportive din diferite țări.



d) ca o contribuție la soluționarea problemelor ce stau în fața tineretului din anumite regiuni și țări:

— întâlniri, seminarii sau alte inițiative în Asia, America Latină și Africa, cu sprijinul organizațiilor internaționale în legătură cu problemele tineretului din aceste continente și cu contribuția organizațiilor internaționale;

— o acțiune comună a diferitelor organizații în favoarea tineretului din țările slab dezvoltate pentru respectarea principiului Cartei Națiunilor Unite al autodeterminării fiecărui popor și al neamestecului străin, prevăzînd un program de inițiative de solidaritate a tineretului lumii pentru:

— sprijinirea operei de ridicare națională a tineretului din țările de curînd independente și lichidarea urmelor colonialismului;

— respectarea drepturilor tineretului din țările coloniale împotriva oricărei discriminări și pentru înlesnirea participării sale la viața socială a țării;

— dezvoltarea asistenței sanitare prin crearea de noi dispensare, centre medicale și asigurarea echipamentului și materialelor sanitare;



— sprijinirea educării tineretului și luptei împotriva analfabetismului, crearea unui sistem internațional de burse de studii, de școli primare și aprovizionarea cu rechizite școlare a diferitelor țări;

— crearea unor case ale tineretului și procurarea de echipament educativ, artistic, sportiv, pentru dezvoltarea activităților organizațiilor de tineret din aceste țări.

e) ca o contribuție la o mai bună cunoaștere între tineri, la dezvoltarea turismului.

— acorduri directe între țări și un acord între toate organizațiile internaționale pentru dezvoltarea turismului și schimburilor tineretului, pentru obținerea unor înlesniri de călătorie și de ședere în țara respectivă, pentru o coordonare între taberele și casele de vacanță, pentru schimburile de familii și corespondența internațională.



f) ca o contribuție la dezarmare și la pace.

— un acord între toate organizațiile internaționale pentru o acțiune comună față de toate guvernele, pentru interzicerea experiențelor cu armele termonucleare, pentru realizarea dezarmării, pentru soluționarea pașnică a controverselor și pentru contribuția la opera de pace a O.N.U.



F.M.T.D. va deschide în paginile presei sale („Tineretul lumii“, „Tineretul muncitor“, „Tineretul de la sat“, „Tineretul sportiv“ și „Cultura și tineretul“) cea mai largă dezbateră a tuturor problemelor ridicate prin prezentul document și dorește să cunoscă observațiile și eventualele propuneri din partea tuturor tinerilor și organizațiilor lor.

În cadrul pregătirilor pentru cel de-al IV-lea Congres al său, F.M.T.D. face azi mai mult ca oricînd apel la toate organizațiile sale să-și sporească eforturile pentru promovarea legăturilor prietenești și inițiativelor comune cu celelalte forțe de tineret astfel încît, printr-o operă comună, să se facă noi pași înainte pe calea înțelegerii reciproce și înțelegerii internaționale, în interesul tineretului, al prieteniei și al păcii mondiale.



## „Bună ziua fiecărui prieten nou“

Emanoil Raznikovski, directorul ansamblului tinerilor artiști de varietăți al Casei centrale a artiștilor, stă de vorbă cu corespondentul revistei „Tineretul lumii“.

— Vreți să știți cum ne pregătim pentru cel de-al VI-lea Festival? Vi-o voi spune cu plăcere.

Emanoil Raznikovski se gîndește cîteva clipe privind albumul de note muzicale deschis pe masă.

— Acum doi ani se hotărîse crearea unui ansamblu de tineri artiști amatori pe lângă Casa centrală a artiștilor. Un ansamblu vesel și plin de viață. Zece, douăsprezece zile după anunțul nostru, am și primit vizita a vreo mie de candidați. Este greu să se imagineze ce se petrecea atunci în birourile noastre. Ce afluență de tineret venit din uzine și fabrici, școli superioare și secundare! Erau cu toții, ca să spunem așa, artiști experimentați. Și, pe deasupra, toți tineri ce nu se produsese încă niciodată în public.

În grupurile ansamblului, studiile sînt conduse de artiști ale căror nume sînt cunoscute. Astfel, grupul vocal este condus de Valeria Barșova, grupul coregrafic — de balerina Olga Lepeșinskaia de la teatrul „Mare“ etc...

Cum s-a organizat munca ansamblului nostru? Tot ansamblul se compune din 150 de persoane. 48 din acestea fac parte din marea orchestră de estradă, celelalte din grupurile vocale, coregrafice, de declamație, de satiră și umor, de circ, de acrobație. Fiecare grup a muncit și a repetat separat, apoi diferitele grupe au fost reunite într-un vast program de varietăți. Acest prim program a fost tema tineretului. Participanții au pus la punct dansurile și cîntecele tineretului nostru, mici scheciuri nostime, inspirate din viața studentescă.

O dată pusă la punct revista, ne-am gîndit la titlu: „Primul pas“. Ce titlu nimerit! Primul pas al tînarului nostru ansamblu pe scena estradei.

Trebuie să recunoaștem că „Primul pas“ a plăcut tuturor. Un succes deosebit au avut Valea Stepanova, Ilia Rudberg, Galea Kurkina, Aleksandr Nekrasov.

Orice colectiv ce se respectă trebuie să aibă costumele și tradițiile sale. Pentru a nu fi în urma celorlalți în această privință, am hotărît să intitulăm noul nostru program: „Al doilea pas“. Față de primul program a fost un foarte însemnat pas înainte. Una din părțile noului program se compunea dintr-o acțiune scenică ce înglobează numere diferite ca gen, legate însă între ele de același subiect. Ca și în primul program, toate intermezzourile, ca și revista de altfel, au avut ca autori chiar pe artiștii ansamblului, în frunte cu veselii noștri studenți de la Institutul poligrafic I. Bidermann și I. Sulova.

Cui i-am prezentat programele noastre? T tuturor. Ansamblul a dat reprezentații în parcuri, la cluburile

muncitorești, la căminele culturale universitare din Moscova și o dată chiar la Leningrad. De două ori am fost văzuți și ascultați de milioane de spectatori cu prilejul concertelor noastre televizate. Acum trecem printr-o perioadă de culme. Ne pregătim pentru crearea celui de „al treilea pas“, un pas ce ne va conduce la festival...

Interlocutorul meu îmi propune:

— Vreți să vedeți cum muncim?

Scena este ocupată de orchestră. Dar aceasta nu se compune din 48, cum se anunțase, ci doar din 15 muzicanți. Văzîndu-mi mirarea, Raznikovski îmi explică:

— În loc de o orchestră mare, avem acum două mai mici. Una este de jaz și nu interpretează decît melodii ritmice de dans, cealaltă, însă, îndeplinește rolul unei orchestre lirice de varieteu. Pe lângă acestea, ca și în primele noastre programe, vom avea și un cvartet instrumental.

Iată-mă acum la o repetiție a grupului coregrafic.

— Dansatorii noștri pregătesc pentru festival numere destul de originale, obișnuite ansamblului nostru, îmi șoptește Emanoil Raznikovski, în timp ce observă atent plastica expresivă și plină de grație a dansului.

— La festival vor asista nenumărați tineri și tinere care nu cunosc limba rusă. Deci intermezzourile noastre nu vor putea fi înțelese de toți. De aceea am hotărît să prezentăm cîteva pantomime pitorești și expresive. Vrem să montăm un spectacol mare de varieteu în două părți. Dar pregătirile noastre pentru festival nu se mărginesc la „Cel de-al treilea pas“. Corul tineretului pregătește simultan două programe. Primul se intitulează: „Rusia, patria mea“. Al doilea este alcătuit în întregime din cîntece ale popoarelor din lumea întreagă. „Bună ziua fiecărui prieten nou“ — iată titlul frumos și emoționant al acestui program.

Întregul ansamblu așteaptă cu nerăbdare festivalul de la Moscova, și aceasta nu numai din dorința de a arăta dragilor noștri oaspeți numerele noastre modeste, ci pentru a le vedea dansurile, a le auzi cîntecele pe care le-am putea folosi în programele noastre viitoare, în noii noștri „pași“ înainte.

Emanoil Raznikovski face un semn cu mina.

— Cred că asta este tot, spune el. Deși nu mai este mult pînă la festival, programul acestei sărbători, cea mai internațională din lume, va cuprinde multe numere noi, interesante.

Veniți deci altă dată și vă vom arăta cu plăcere ceva nou. În orice caz vă rugăm să veniți să vă prezentăm pe scenă „Cel de-al treilea pas“

V. HRUSTALEV



# „MAI MULT CA ORICÎND E NECESARĂ COLABORAREA“

O declarație a Secretariatului  
Federației Mondiale a Tineretului Democrat



Port Said... Războiul cu cortegiul său de ruine, de doliu, a trecut pe aici!

După dobândirea independenței sale, tineretul egiptean, împreună cu poporul său, se dăruise cu totul muncii entuziaste pentru a-și duce frumoasa sa patrie pe calea progresului și a prosperității. Dar într-o bună zi munca lor pașnică a fost brusc întreruptă: agresiunea trupelor anglo-franco-israeliene a lovit pașnicul popor egiptean, ocupându-i teritoriul, distrugându-i orașele, primejdindu-i pacea mondială. Rațiunea trebuia însă să învingă. Opinia mondială a condamnat agresiunea; voința poporului egiptean și a popoarelor lumii a impus încetarea focului, obligând țările agresoare să-și retragă trupele de pe teritoriul egiptean.

★

Hamburg... Ca pretutindeni în lume tineretul din Republica Federală Germană își exprimă indignarea împotriva agresorilor din Egipt, cerind ca hotărârile Organizației Națiunilor Unite să fie aplicate fără întârziere. Călăuziți de un sentiment cald de prietenie pentru tineretul egiptean, tinerii germani își exprimă toată solidaritatea lor, declarându-se gata să-l ajute să-și vindece rănilile provocate de război, gata să apere dreptul poporului și tineretului egiptean de a trăi și munci în pace în patria lor suverană.



Pericolul unui război devastator a alarmat din nou tinerii din toate țările. În câteva săptămâni, situația s-a agravat. Secretariatul F.M.T.D. are datoria în aceste clipe să cheme tineretul la apărarea celui mai prețios dintre bunuri: pacea lumii.

★

Războiul a făcut ravagii în Egipt. O agresiune premeditată a fost dezlănțuită acolo de către trupele statului Israel, ale Franței și Marii Britanii, cu scopul evident de a restaura stăpânirea străină asupra Canalului de Suez și privilegiile colonialiste în Egipt și în alte țări.

Indignarea popoarelor și a tinerilor a impus încetarea focului și a zădărnicit aceste planuri. Dar trebuie să se termine cu întârzierile alarmante în retragerea necondiționată a agresorilor de pe pământul egiptean, întârzieri care comportă pericolul unei reluări și generalizări a războiului.

F.M.T.D. sprijină cererile juste ale tineretului egiptean pentru respectarea suveranității și independenței țării lor și îl asigură de solidaritatea sa în munca pentru reconstrucția țării. În același timp, când noi amenințări sînt făcute la adresa unor state ca Siria și Iordania și războiul continuă în Algeria, ne pronunțăm în mod ferm pentru dreptul la libertate și independență al popoarelor din Orientul Mijlociu și Africa de Nord, ca și al tuturor popoarelor.

★

Evenimente tragice au lovit viața tineretului și poporului maghiar. Știm că asupra cauzelor și caracterului acestor evenimente există, în sînul tineretului și al organizațiilor sale, păreri diferite. Dar toți, inclusiv Federația noastră, sîntem unanimi în a depînge sîngele vărsat, ca și imensele pierderi materiale.

Tineretul maghiar se bucură de solidaritatea frățescă a Federației noastre și a tineretului din lumea întreagă. Inclînîndu-se cu emoție în fața victimelor, F.M.T.D. sprijină urgenta operă de reconstrucție pașnică inițiată de pe acum de tineretul maghiar care înțelege că mai ales de eforturile depuse de poporul său depinde ridicarea patriei și că el trebuie să se afle în fruntea acestor eforturi.

F.M.T.D. speră că inițiativele apărute printre tinerii maghiari pentru regruparea organizațiilor lor vor permite o mai bună rezolvare a aspirațiilor tinerilor muncitori, țărani, studenți, elevi, la o viață mai bună, în cadrul democrației, al independenței și prieteniei cu tinerii din toate țările. Secretariatul F.M.T.D. dorește ca problema retragerii trupelor sovietice să fie rezolvată în cadrul unui acord între guvernul Ungariei și al U.R.S.S. pe baza independenței poporului maghiar și a păcii mondiale.

★

În situația actuală s-au găsit unii care încearcă să desfășoare campanii de prejudecăți și de dezbinări tinzînd la restaurarea războiului rece atît de dăunător intereselor tineretului.

Ultimele evenimente au confirmat încă o dată pericolul politicii pactelor militare, a colonialismului, a cursei înarmărilor, ducînd la o catastrofă mondială.

Secretariatul F.M.T.D. se pronunță, alături de forțele cele mai diferite care-și ridică astăzi vocele lor pașnice, pentru calea către dezarmare, cerînd reducerea cît mai rapidă și mai mare a forțelor armate, retra-



gerea generală a trupelor străine de pe teritoriul diferitelor țări, unde sînt staționate, oprirea experiențelor cu arme nucleare și interzicerea acestor arme groaznice, controlul terestru și aerian al măsurilor luate în vederea dezarmării. Suveranitatea și independența tuturor popoarelor trebuie să fie garantate, conform principiilor Cartei Națiunilor Unite.

Sprîjinim propunerea guvernului elvețian pentru convocarea unei conferințe a șefilor guvernelor Statelor Unite, Franței, Marii Britanii, Indiei și U.R.S.S.

În ultimii ani au fost depuse eforturi rodnice pentru restabilirea încrederii în relațiile internaționale.

Tineretul a simțit toate binefacerile încercărilor unei destinderi. Deasupra tuturor divergențelor, tineretul cîntărește tot ce ar pierde dacă s-ar reveni la politica cursei reînarmărilor. Nu trebuie să fie posibilă distrugerea relațiilor prietenești, stabilite în cursul acestor ani, care au văzut premisele promițătoare ale înțelegerii și colaborării noastre! Tinerii nu vor admite, sîntem siguri, ca ultimele evenimente să fie exploatare în vederea restabilirii războiului rece și a dezbinării! Mai mult ca oricînd și tocmai din cauza primejdiei ce o prezintă evenimentele actuale este necesară colaborarea și toate eforturile noastre trebuie să tindă

către ea. Sîntem siguri că această colaborare se va stabili și că pacea și fericirea tineretului vor birui. Sarcina urgentă a tuturor organizațiilor de tineret este de a munci pentru căutarea punctelor comune, pentru restabilirea unei atmosfere de înțelegere și de colaborare.

Secretariatul F.M.T.D. se declară gata să înțilnească orice organizație doritoare să discute obligațiile și contribuția tineretului în situația actuală; de asemenea, se declară gata să sprijine orice inițiativă constructivă concepută în același spirit.

Budapesta, 1 decembrie 1956

## SOLIDARITATE CU TINERETUL MAGHIAR

**T**ineretul maghiar lucrează astăzi la vinderea rănilor cauzate de tragicele evenimente din cursul ultimelor săptămîni. Greutățile iernii se adaugă distrugerilor, îngreunînd opera de reconstrucție inițiată de tinerii maghiari împreună cu întregul lor popor.

Elanul generos de fraternitate izvorît în mod spontan din inimile milioanei de tineri din multe țări, numeroasele inițiative de ajutor care au și fost întreprinse dovedesc încă o dată cît de adînci și de indistructibile sînt simțămintele de prietenie și de solidaritate umană ce leagă tineretul din lumea întreagă și cît de mult pot să conteze tinerii maghiari pe aceste sentimente.

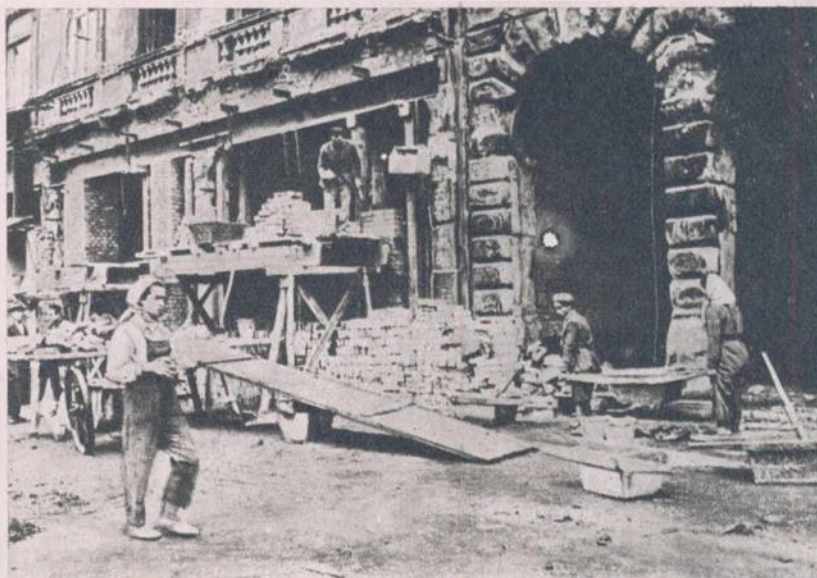
În spiritul acesta, exprimîndu-și o dată cu sincerele condoleanțe pentru doliul ce a lovit tineretul maghiar și dorința de a sprijini opera sa grea de reconstrucție, Secretariatul F.M.T.D. face apel la toate organizațiile membre să-și înmulțească eforturile pentru a aduce—prin colectări și trimiteri de alimente, medicamente și îmbrăcăminte—ajutorul material de care are nevoie tineretul maghiar.

F.M.T.D. inițiază o campanie de ajutorare a tineretului maghiar ce participă la reconstrucția patriei sale oferind un prim-ajutor în valoare de 10.000 de dolari.

F.M.T.D. consideră că în jurul acestei solidarități pot și trebuie să se realizeze cea mai largă unitate, precum și concursul și aportul unanim. Iată ce așteaptă tineretul maghiar de la toți cei ce sînt într-adevăr ca poporul său să-și vindece rănilor și să reînceapă o viață de muncă, de studiu, de progres într-o patrie liberă și independentă.

F.M.T.D. se declară gata să discute în spiritul acesta cu toate organizațiile în vederea efortului comun care să înlesnească ajutorul cel mai eficient.

Budapesta, 1 decembrie 1956  
Secretariatul F. M. T. D.



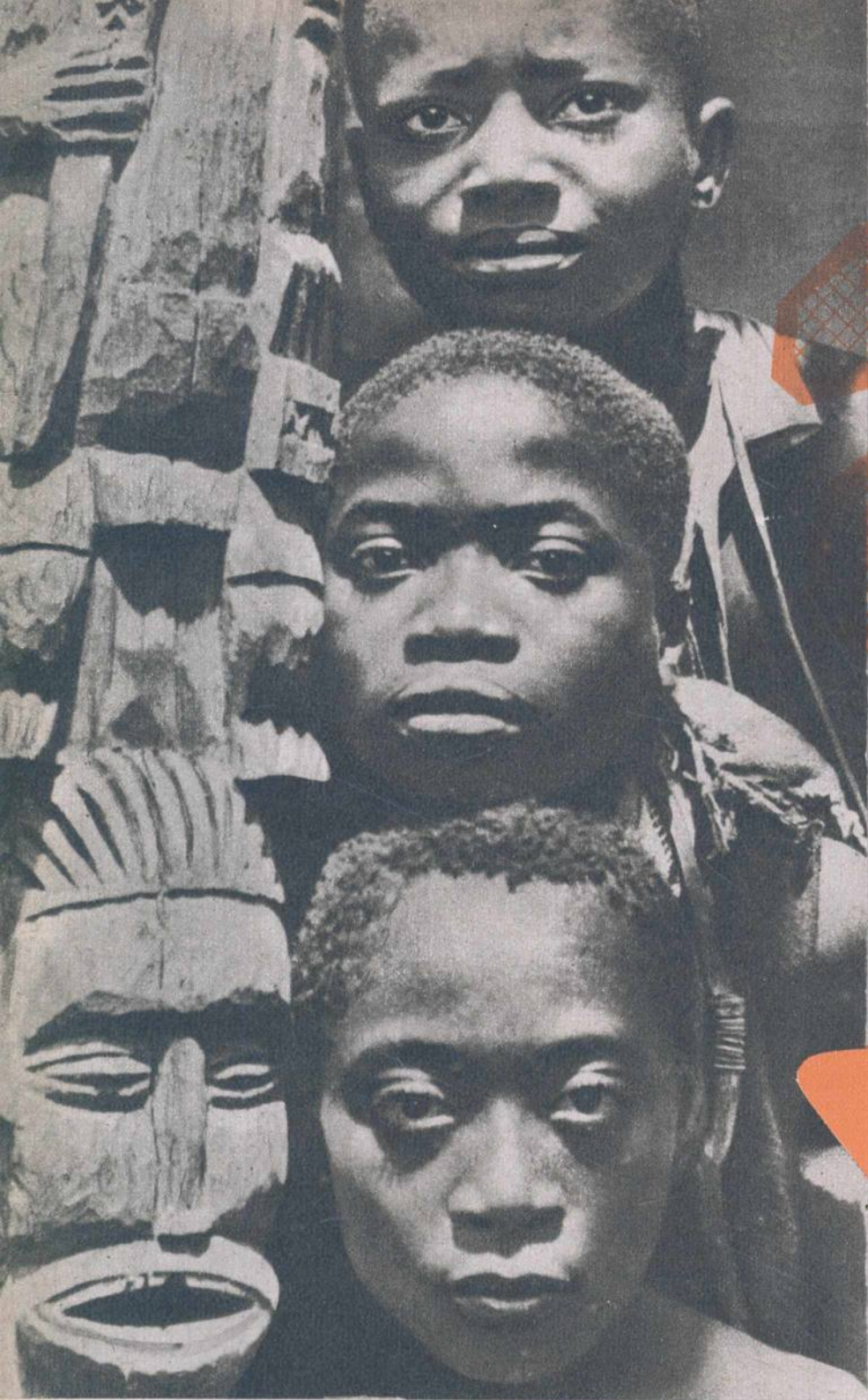
Tineretul maghiar a trăit săptămîni tragice. Pierderilor de viați omenеști — din nefericire de nereparat — li se mai adaugă și însemnate stricăciuni materiale. Dar acestea vor fi reparate! Prefutîndu-și, ca și în această stradă a Budapestei (fotografia noastră), tineretul maghiar a început munca. „Vom face capitala noastră mai frumoasă ca înainte!” spun ei, și-și însoțesc cuvintele de fapte.

Iar în lume toți tinerii și tinerele care împărtășesc durerea tinerilor prieteni maghiari, indiferent de ideile lor asupra cauzelor acestor evenimente, dau dovadă de un avînt generos de solidaritate, ajutînd tineretul maghiar să iasă din situația grea în care se găsește.

Aci se strîng bani (fotografia noastră înfățișează un grup de tineri muncitori bulgari semnînd angajamentul de a efectua două zile de muncă în folosul Ungariei), acolo se adună produse alimentare și îmbrăcăminte caldă. Totul va pleca cu destinația Budapesta, aducînd prietenilor maghiari dovada sentimentelor de prietenie ce unește tînăra generație mondială.



Urmarea și sfârșitul  
notelor de călătorie  
ale trimisului  
nostru special  
LO CHEIKH BARA



# Africa

# VENEA GRĂ

MERGE SPRE LUMINĂ

**G**abon, Congo Central, Ubangui-Chari, Ciad — patru teritorii ce formează Africa Ecuatorială Franceză. Timp de o lună am tot călătorit cu avionul rînd pe rînd la Libreville, Brazzaville, Bangui și Fort-Lamy.

Incheind acest articol, aș vrea, în concluzie, să mă limitez doar la cîteva din cele mai importante probleme ce justifică mișcarea maselor africane spre emancipare.

Lumea întreagă este de acord să recunoască bogăția țărilor din Africa Ecuatorială: pămînturi cu păduri dese, veșnic verzi, ce se întind pe mai bine de 450.000 km<sup>2</sup>, pămînturi străbătute de fluvii uriașe, ca Congo, Chari, unde hipopotamii trăiesc în turme și unde sînt puzderie de caimani (o specie de crocodili), pămînturi presărate cu lacuri și bazine temute uneori din cauza revărsărilor lor.

Toată fauna africană și-a ales domiciliul în pădurile și savanele lor, începînd de la

elefant pînă la șacal, fără a uita rinocerul, leul, bufaloul și șerpii.

Bogățiile solului corespund celor ale faunei, și ele multiple și demne de remarcat. După afirmațiile locuitorilor, fildeșul este, desigur, primul produs de schimb cu cei dinții navigatori europeni care au pus piciorul pe pămîntul ecuatorial african. Dar aceasta nu este singura resursă a țării: mai este și cauciucul, extras din liane sau din rizomuri sau extras din Irch; mai sînt produsele oleaginoase extrase din uleiul de palmier, fibra plantei pișava, întrebuintată pentru perii; mai este sarea depozitată de-a lungul coastelor în colibe mici, resursele inepuizabile de lemn de 30.000.000 ha, a căror cifră de export a ajuns în cinci ani de la 5.000 la 311.000 de tone. Și cîte altele! Mineruri de cupru, ale căror zăcăminte cuprind peste 10.000 km<sup>2</sup>; plumb, zinc, hidrocarburi, folosite înainte de colonizare pentru capitonarea

pirogelor; fier, mangan, petrol, fosfați, potasiu, cositor, aur producîndu-se în medie 3.000 kg pe an, diamante a căror extragere se cifrează, de cînd a început exploatarea lor, la peste 1.000.000 de carati. Apoi sînt produsele agricole: cafeaua, cacaoa, bumbacul, trestia de zahăr, bananele, orezul, maniocul, arahidele etc.

### Bogați, dar cît de săraci totodată!

Da, bogați din toate punctele de vedere, dar cît de săraci totodată! Dintr-o populație de 4.000.000 de locuitori, doar 123.000 de copii pot frecventa școlile (publice sau particulare). Din aceștia 200 de elevi urmează învățămîntul tehnic, ceea ce ar însemna cam 18,6%. Nu există nici universități și nici școli de medicină. Nu sînt decît două institute și un liceu. Minunat, nu-i așa? Tot atît de minunat, de altfel, ca și în domeniul

sanitar — totalitatea spitalelor aveau în 1953 o capacitate de 9.000 de paturi, într-o țară unde 5% din populație este atinsă de lepră!

În țările acestea, unde populația este aproape toată africană, infima minoritate a albilor (francezi) formează totuși cadrele în aproape toate ramurile de activitate. În 1955, de pildă, erau 100% în sectorul tipografie, 85% la lucrări publice, 100% la finanțe, ca să nu cităm decât aceste servicii. Cît despre africani, ei nu sînt angajați decît ca funcționari subalterni. Țările acestea sînt foarte slab utilitate din punct de vedere tehnic. Pe un teritoriu atît de vast, ce se întinde pe o lungime de peste 3.000 km de la nord la sud, nu există decît o singură rețea de cale ferată: Brazzaville — Pointe Noire — Congo — Oceanul, cu o lungime de 511 km.

Dar dacă unii nu profită deloc de toate aceste bogății, alții, în schimb, cum sînt colonizatorii ce se află acolo de mulți ani sau cei nou sosiți care vin gonțiți din Vietnam sau din Africa de Nord se bucură de ele din plin. Ei formează marile societăți agricole și miniere, instalîndu-se pretutindeni, în timp ce indigenii au doar dreptul să-i slujească.

Dar mai există și alte probleme, extrem de grave, în legătură cu agricultura și cu vîntoarea și așa dori în cîteva cuvinte să vă arăt tot tragicul acestei situații.

### De la cursa după bumbac...

Acum cîteva ani, toată administrația colonială fusese mobilizată pentru producția bumbacului. Astfel ni s-a spus că încă acum trei ani șefii regiunilor sau districtelor și toți funcționarii erau apreciați după cantitatea de bumbac pe care o puteau pretinde țăranimii. De aceasta depindea însăși cariera lor. Atunci începu o adevărată cursă după bumbac, cu beneficii simțitoare pentru societățile coloniale. Cred că aici ar fi folositor să mă refer la intervenția importantă și curajoasă făcută, la 20 martie 1956, în fața Adunării Consiliului General al Ubangui-Chari, de către abatele Boganda, deputat.

„...Consider cultura bumbacului — așa cum a fost practică la Ubangui-Chari — ca unul din cele mai mari flageluri care au despopulat plaiurile noastre, reducînd populația A.E.F. de la 8.000.000 la 4.000.000 în numai 40 de ani.

...În dorința lor de a rezolva în mod arbitrar problema domeniilor și cea a vîntoării în Ubangui-Chari, guvernatorii poartă în fața istoriei răspunderea operei acesteia de distrugere lentă. Erorile comise în Ubangui-Chari s-au repetat și în alte țări, provocînd drame, la care asistăm astăzi neputincioși, în Africa de Nord. Am spus de asemenea că înaintea colonizării franceze, Ubangui-Chari — cu cele două izvoare de bogăție ale sale, agricultura și vîntoarea, — își putuse hrăni locuitorii, pe atunci mult mai numeroși și mai robuști ca astăzi, aducînd triburilor sale prosperitatea și bucuria de a trăi...

Cultivat pe un cîmp a cărui suprafață reglementară este de 60 m × 60 m, bumbacul necesită 150 zile de muncă efectivă, aducînd țăranului un venit de 3.000 de franci pe an. Se poate recolta o singură dată pe an. Spre deosebire de bumbac, arahidele, de pildă, dau pe un cîmp cu aceeași suprafață și numai în 25 zile de muncă un câștig de 9.000 de franci, cu posibilitatea a două recolte pe an.

În aceste condiții cum să nu fii de acord cu raționamentul d-lui Boganda, care declară: „...Pe ce se bazează administrația cînd ne cere să producem bumbac în același timp cu arahide, dacă nu pe o rămășiță a pactului colonial, a forței indigene și a muncii silnice?

Cine dintre voi ar mai cultiva bumbac în asemenea condiții?

Nu vă ajunge, domnilor, faptul că ați călcat în picioare toate normele omenești, principiile dreptății cele mai elementare și constituția națiunii voastre, trebuie oare să mergeți pînă într-acolo încît să negați existența și să susțineți cu nerușinare că în

Ubangui 2 și cu 2 nu mai fac 4 și că este absolut egal dacă africanii cîștigă 3.000 de franci pe an cu cultivarea bumbacului sau 9.000 de franci în 25 de zile cu cea a arahidelor? Nu vreți să mărturisiți că este obligatoriu să cultivați bumbac. Credeți oare că țăranul ubanguian este tot atît de prost cît e de negru? Sau pretindeți să dețineți și monopolul inteligenței și al rațiunii la fel cum îl dețineți pe cel al nedreptății, violenței și fătărniceii?”

### ... la interzicerea vîntoării

O altă problemă dramatică este aceea a vîntoării. Populația acestor regiuni forestiere putea cu greu crește vite, și astfel consumul de carne se făcea aproape exclusiv din produsele de vîntoare. Or, o dată cu colonizarea s-a interzis și vîntatul! Autorizațiile pentru cumpărarea puștilor se refuză în mod sistematic. Populația este astfel nevoită să mănînce doar frunze de manioc toată viața și se poate lesne închipui ce consecințe are acest regim alimentar asupra mortalității. La aceasta mai trebuie adăugat și faptul că fiarele sălbatice se înmulțesc și devastează culturile de plante alimentare, și așa destul de rare.

Și după ce întreabă: „Care animale trebuie să înzhită populația? Jandarmii și administratorul sau animalele sălbatice?“, domnul Boganda declară că conștiința sa de om și de creștin îi interzic „să se asocieze operei acesteia de moarte și de distrugere“.

„S-a suprimat și nu s-a înlocuit. S-a dărîmat și nu s-a reclădit, — iată ce este colonialismul, iată care este cauza eșecului colonialismului francez, iată prima cauză a dramei Africii de Nord“.

Aceste cîteva extrase din intervenția domnului abate Boganda, originar dintr-una din țările A.E.F. și ales de aceasta, rezumă fidel situația.

### Dar tineretul?

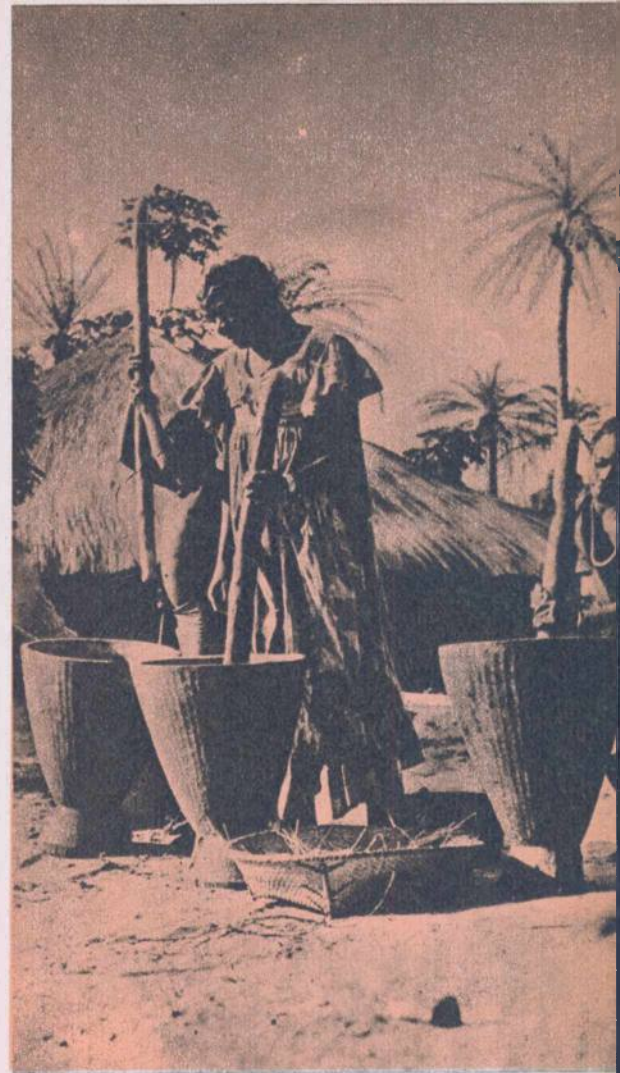
Dar tineretul? Cum reacționează el în fața unei astfel de situații? Dacă ideea unei organizații nu este decît la începuturile sale, se poate spune, cel puțin, că începuturile acestea sînt promițătoare.

S-au și constituit mai multe organizații și am avut posibilitatea să stau de vorbă cu majoritatea conducătorilor lor. Astfel, conducătorul Uniunii Tineretului din Congo mi-a declarat: „Organizația noastră s-a înființat anul trecut. Ea își propune să regrupeze tineretul pe baza năzuințelor sale comune și să-l antreneze la lupta pentru realizarea lor. Organizația noastră va stabili legături de prietenie și de colaborare cu mișcările de tineret din alte țări, pentru a beneficia de experiența acestora și pentru a ne inspira din aceasta la îndeplinirea sarcinilor noastre de toate zilele. Munca noastră va fi anevoioasă, căci vom întîlni totdeauna în cale autoritățile, care se vor opune dezvoltării organizației noastre. Contăm totuși pe tineret, deoarece știm că dacă vom fi uniți și hotărîți, vom învinge toate obstacolele“.

Învingerea piedicilor ce se ivesc pe calea spre o viață mai bună este hotărîrea pe care am întîlnit-o pretutindeni, precum tot pretutindeni mi s-a vorbit de necesitatea imperioasă de a strînge rîndurile. Ideea colaborării a luat naștere și-și croiește drum. S-au format consilii naționale la Gabon, unde tineretul s-a grupat în vreo 30 de organizații; astfel, în Congo se numără 28 de organizații sportive, culturale, politice etc., iar în Ubangui, tineretul se grupează în vreo 20 de organizații. Ideea aceasta a ajuns de curînd și la malurile Ciadului, unde s-a concretizat prin formarea unui comitet de colaborare.

### Cîteva concluzii

Și acum cîteva concluzii pentru a termina această rapidă trecere în revistă a situației din Africa neagră. După cum am mai spus-o, ceva s-a schimbat, și aceasta nu poate decît să ne bucure. E drept că ceea ce te izbește mai întîi nu mai sînt frumusețile peisajului, moravurile și obiceiurile originale ale



populației, care ajutau la propaganda colonizării. Ceea ce impresionează astăzi, ceea ce simți în orice convorbire este suflul puternic ce se ridică de pe tot pămîntul african; este elanul însuflețit al populației, care dorește să trăiască liberă și independentă, care dorește, în sfîrșit, să fie stăpînă în țara sa și să-și ia soarta în propriile sale mîini.

Una din caracteristicile esențiale ale acestei schimbări este, desigur, aportul cel nou și plin de entuziasm pe care tineretul îl aduce în lupta sa pentru emancipare. Mi-am putut da seama de progresele uriașe realizate de cînd tineretul a devenit pe deplin conștient de drepturile sale. De atunci el face tot ce-i stă în putință pentru a da viață năzuințelor sale, căutînd cu stăruință puncte de acord (și sînt multe) care să permită o colaborare eficientă între toate organizațiile. Dorința cea mai arzătoare a tineretului este de a se uni pentru a deveni mai puternic și a scăpa de izolarea voit întreținută de autoritățile administrative. Cercul restrîns al activității organizațiilor s-a lărgit, pășind peste frontiere și oceane.

S-au stabilit acum legături cu tineretul din alte continente. Pretutindeni, în Senegal, Niger, Dahomey, Congo, pe Coasta de Fildeş și în Sudan, există organizații ce s-au afiliat F.M.T.D.

Răsunetul marilor întîlniri internaționale ale tineretului pătrunde tot mai mult în inima Africii, aducînd noi experiențe, noi încurajări. Peste tot am fost asaltat cu întrebări despre cel de-al VI-lea Festival, ce va avea loc la Moscova, și interesul deosebit ce se manifestă pentru această mare întîlnire este mărturia dorinței tineretului de a strînge tot mai mult legăturile de prietenie cu frații lor din alte țări. Da, de acum înainte, va trebui să contăm și pe tineretul Africii negre, pe forța cea mare pe care o reprezintă, pe primele succese pe care le-a reperat!

Nu ne rămîne deci decît să-i urăm noi succese în mersul lui înainte, spre viitor!



↑ Cu mâna pe butoanele de contact ale reflectoarelor, Yves Montand ne împărtășește părerile

↓ Mylène Demongot îl pare rău că nu poate fuma liniștită o țigară „gauloise”

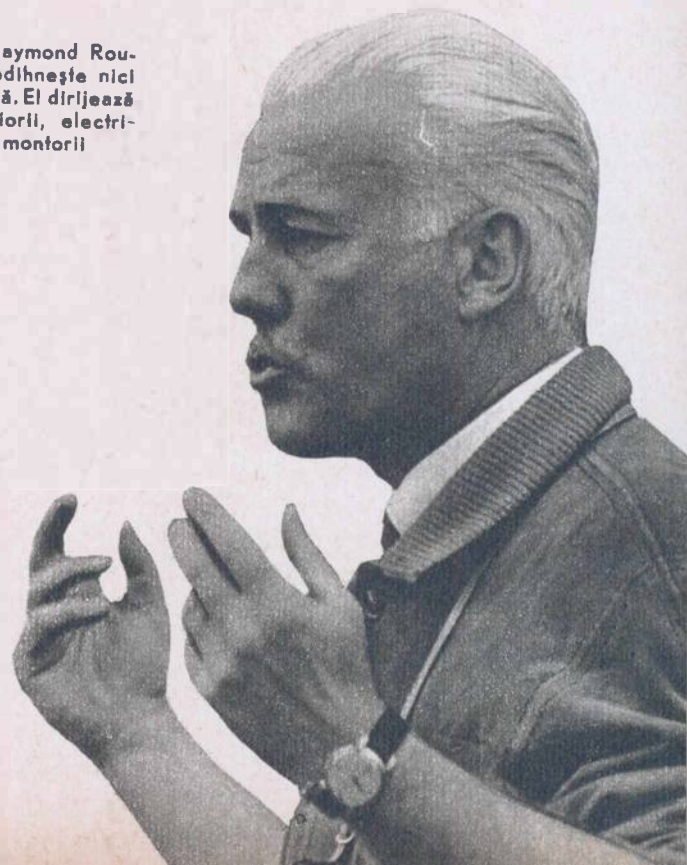


## Il căutam pe YVES MONTAND... și l-am găsit

...Dar cât de surprins am fost dînd peste un bărbos îmbrăcat cu o vestă de piele și un pantalon slinos. Ca să spun adevărat, la prima privire îl luasem mai degrabă drept un șofer de camion în mijlocul pustiului decît celebrul actor francez care cu cîntecele sale a cucerit mii de inimi. Dar era chiar el, barba nu era falsă și toată deghizarea făcea parte din rolul pe care-l joacă în noul său film „Vrăjitoarele din Salem”, turnat de DEFA în colaborare cu Broderie-Film, Paris. Am nimerit chiar la filmarea exterioarelor. Filmul s-a turnat în Franța și în Republica Democrată Germană, pe vreme frumoasă la Daras, pe coasta Mării Baltice și la Trebbin, iar pe vreme rea în studiourile DEFA de la Babelsberg de lângă Berlin. Deoarece ploua în ziua aceea, ne-am întîlnit în timpul unei pauze în fața „Tribunalului de exceptare” din holul V pe platourile DEFA. Din cauza modestiei sale proverbiale — care-l deosebește în mod plăcut de celelalte vedete — Yves Montand nu mi-a povestit biografia sa completă.

Din nefericire, de la început a trebuit să ne lipsim de fumul celebrelor țigări franceze „gauloise” care animă atît de bine o conversație; în tot studioul nu există colțisor de perete unde să nu vezi scris cu litere mari... „Fumatul interzis”. De aceea am fost nevoiți să ne așezăm la masa „judecătorilor” în fața unei sticle de apă minerală de „Selz”, atît de specific germană, și să stăm de vorbă,

...Regizorul Raymond Rouleau nu se odihnește nici măcar în pauză. El dirijează artiștii, machorții, electricienii și montorii



în timp ce în jurul nostru se auzeau cuvinte nemțești și franțuzești.

...Unul din lucrurile cele mai frumoase este colaborarea dintre cineaștii germani și cei francezi. Afară de actrițele noastre Mylène Demongot, Martha Coreil și soția mea, Simone Signoret, care se află aici, împreună cu compatrioții noștri, în fața aparatului de filmat, împreună cu actorii Aribert Grimmer, Gert Henneberg și alții, am adus tot statul nostru major, începând de la regizor și pînă la costumieri și machiori. La premieră publicul va putea vedea alături de nume ca Raymond Rouleau (regia), Claude Renoir (fotografia) și pe acel al lui Richard Brand (director de producție) și al lui Arthur Guenther (decorurile). Cea mai grea este problema limbii — spuse el mai departe. Auzi pe scenă fraza spusă de partenerul german, nu înțelegi o boabă și totuși trebuie să reacționezi imediat și încă cu aceeași convingere ca și cînd ai fi fost întrebant în limba ta maternă. Pentru aceasta trebuie studiat deosebit de bine rolul“.

Puterea uimitoare de adaptare pe care o arată Yves Montand în această direcție mi-a fost confirmată de colegii germani, care și ei își puteau abia închipui că „John Proctor“ nu știa decît vreo douăzeci de cuvinte germane. John Proctor este interpretat de Yves Montand, care are rolul principal în filmul „Vrăjitoarele din Salem“, în timp ce Simone Signoret intruchipează pe „Elizabeth Proctor“. Deci sînt căsătorii și în film.

Întrebat ce filme germane i-au plăcut mai mult, ne numește după oarecare gîndire „Wenn alle Menschen der Welt“ („Dacă toți oamenii din lume“), „Weil du arm bist, musst du früher sterben“ („Fiindcă ești sărac, trebuie să mori mai devreme“), „Der Untertan“ („Supusul“) și „Stärker als die Nacht“ („Mai tare ca noaptea“). După el, vedeta cea mare a anului este Gérard Philippe. „Puteti citi subiectul «Vrăjitoarelor» în scenariu“ — ne spuse Proctor (astfel îl numesc după numai 30 zile de turnare toți din jurul său, de la partenerii săi pînă la electricieni. Dar majoritatea timpului am vorbit împreună despre festival. El sprijină ideea festivalului și în Franța „căci nu este numai un eveniment mareț, ci și necesar. Dacă obligațiile ce mi le impun contractele mele mi-o vor permite, voi veni, desigur, la Moscova“. În ceea ce privește programul, răspunsul său la ancheta noastră: „Ce ai dori să vezi la cel de-al VI-lea Festival“ este: „Un mare program cultural la care să contribuie artiști și din vest, și din răsărit. Un program bazat doar pe înțelegere, în care toate convingerile vor putea fi exprimate fără urmă de parțialitate și care să dea dovadă de înțelegere în probleme ce par foarte spinoase. Mai ales să aducă un răspuns fiecărei întrebări, iar în discuții fiecare să-și explice propria lui părere atît de limpede încît frazele inutile să fie excluse de la bun început. Numai ținînd seamă de caracteristicile diferitelor popoare și ale indivizilor, veți putea realiza unitatea tineretului către care tindeți“.

Întrebat despre dorințele sale personale pentru viitor, actorul ne răspunde: „Doresc mai întîi ca filmul acestu care zugrăvește un trecut negru, întunecos, să poată favoriza progresele omenești. Pe de altă parte, aș dori să mai pot încă lucra mult și totdeauna în opere care nu numai că îmbogățesc și instruiesc ființele omenești, ci le și bucură — ceea ce este cel mai greu, căci de nu, ele nu mai sînt opere de artă, ci devin simple reuniuni publice“.

Și cu ultimele cuvinte ale lui Yves Montand răsunîndu-mi încă în urechi, i-am urmat sfatul și am împrumutat de la drăguța asistentă de regie cartea în care se găsește scenariul. Peste cîteva săptămîni vom vedea desfășurîndu-se în fața ochilor noștri cei 2.000 m de film reprezentînd cele circa 1.000 de pagini ale acestei cărți.

WOLFGANG GHANTUS

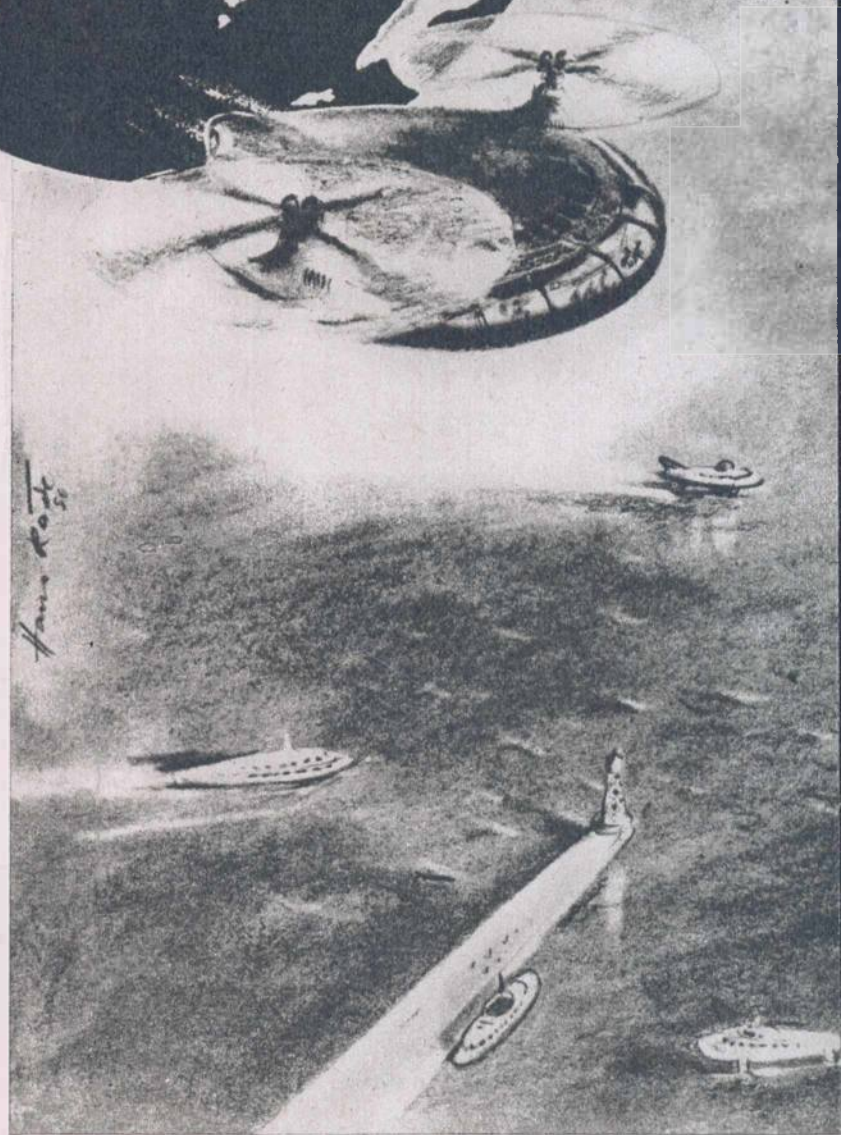
## Vrăjitoarele DIN SALEM

L ocul și epoca în care se petrece acțiunea: Coasta orientală a Americii, în anul 1860.

Scenariul filmului „Vrăjitoarele din Salem“, a cărei adaptare a făcut-o Jean-Paul Sartre, se bazează pe piesa de teatru „Vinătoarea de vrăjitoare“ a scriitorului american Arthur Miller. Atît piesa cît și filmul au la bază fapte istorice. Ultimul proces mare de vrăjitorie a avut loc în America, în localitatea Salem, întemeiată de coloniști europeni și care mai există și astăzi. Filmul tratează despre panica vrăjitoarelor din Salem, despre procesul ce a urmat în templu, adică în biserica sectei religioase a puritanilor, și despre victoria bunului simț de care dau dovadă pînă la sfîrșit toate păturile populației. Aceasta se impune împotriva superstiției ce oprește orice progres, distrugînd economia, viața de familie și orice relații omenești. În centrul acțiunii se află soții Elizabeta și John Proctor și Abigail, o tînără îndrăgostită de Proctor, care dezlănțuie toată povestea cu vrăjitoarele pentru a-l cucerii pe bărbatul pe care-l iubește și a o distruge pe soția acestuia, ca vrăjitoare. Și deoarece pastorul localității, Parris, are cel mai mare interes ca să-și mențină, prin orice mijloc, puterea asupra credincioșilor săi puritani de care nu este iubit, Abigail găsește o bază rodnică pentru bănuielele, „aparitiile“ și acțiunile sale diabolice. Cu toate că Abigail este factorul ce declanșează direct toată urmărirea vrăjitoarelor, filmul acuză totuși în mod hotărît reacțiunea socială și superstiția.



# ERĂ ATOMICĂ POATE transforma planeta noastră!



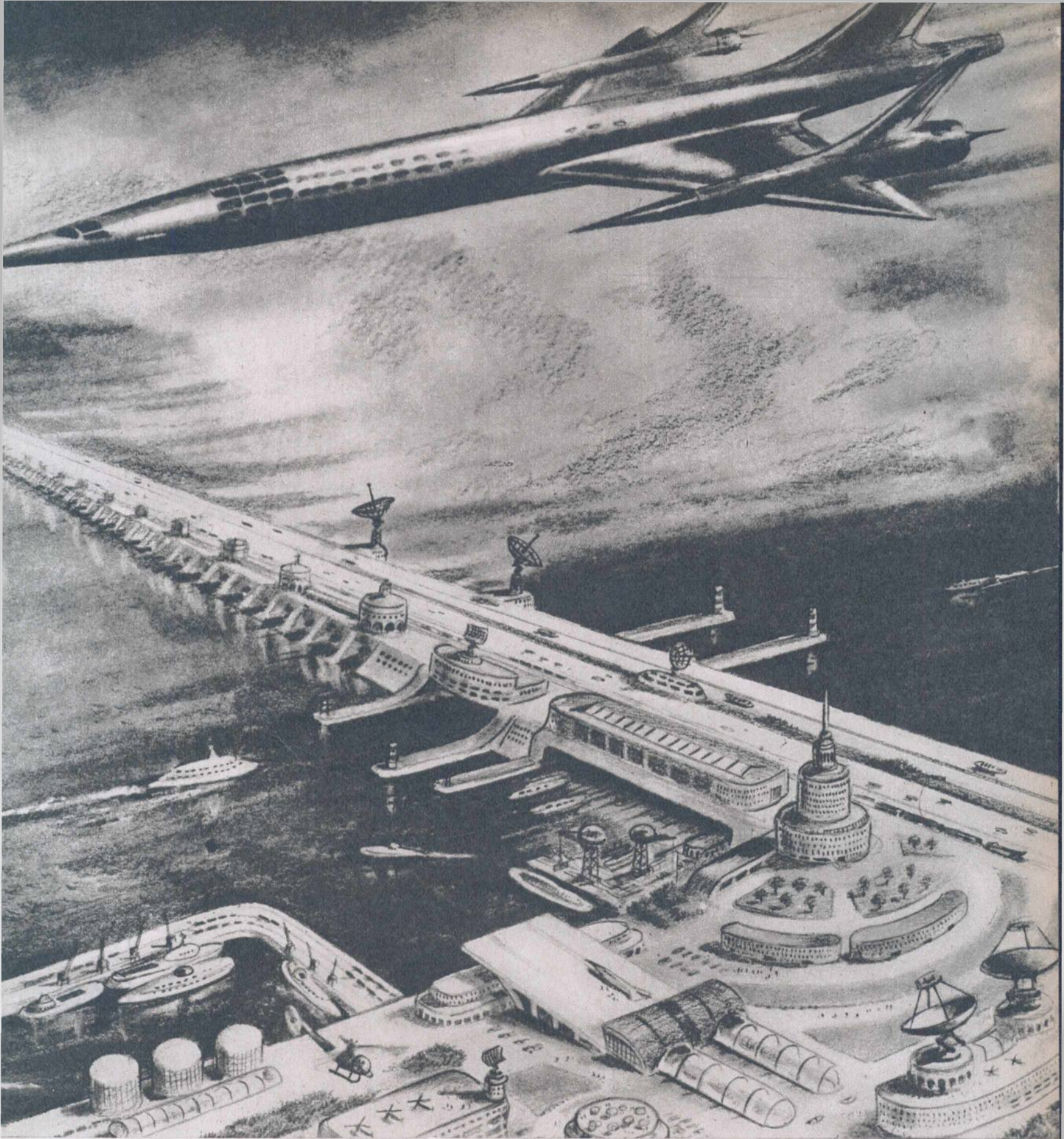
**T**răim într-o epocă când omenirii i se deschid perspective mărețe în ceea ce privește transformarea întregii noastre planete. Unli nu vor vedea în aceasta decât un vis pe cât de îndrăzneț, pe atât de fantastic. Bineînțeles, nu este vorba deocamdată decât de „visuri”, dar ele se bazează pe marile realizări ale timpului nostru, ca utilizarea energiei atomice în scopuri pașnice, automatizarea muncii pe scară largă, folosirea mașinilor puternice, folosirea electronilor și a reactorilor. De aceea putem afirma cu tărie că nu mai este mult pînă în ziua cînd aceste proiecte vor intra în domeniul realității.

Inginerii au și început să lucreze la planuri ce prevăd transformări uriașe ale naturii. Vă vom vorbi aici de cîteva din aceste proiecte pe care omenirea le va putea realiza dacă își va folosi energia și forțele ei, în plină dezvoltare, nu pentru mărirea stocurilor de bombe atomice, ci pentru construirea pașnică ce va asigura bunăstarea a milioane de oameni. Iată de ce tineretul, care este chemat să ia parte la această „chirurgie” a planetei noastre, se entuziasmează pentru asemenea proiecte și depune toate eforturile pentru ca anul ce vine să aducă o și mai mare înflorire a înțelegerii și colaborării.

## O „fabrică de climă” în Strîmtoarea Behring

Ghețurile veșnice apasă greu asupra teritoriilor imense ale emisferei boreale, bogate în resurse naturale. Clima lor aspră le face de nelocuit.

Cum se poate modifica această climă? Iată problema ce se pune omului, ale cărui visuri devin tot mai îndrăznețe. Bătrînul inginer-constructor rus A. Șumilin a propus acoperirea Strîmtoarei Behring cu un dig uriaș. De acest dig vor fi fixate sute de pompe cu elicii uriașe care vor crea un puternic curent cald, asemănător Golf Streamului, mergînd de la Oceanul Pacific pînă la Oceanul Înghețat de Nord.



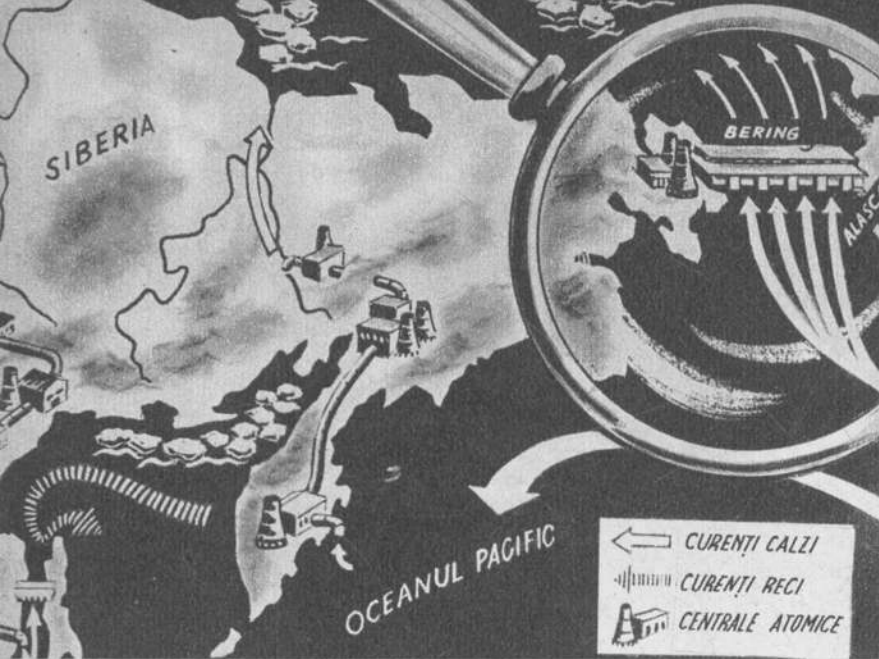
Astfel vor lua naștere două puternice focare de căldură cu o suprafață de peste 2.000.000 km<sup>2</sup>, în Mările Behring și Ciukotka. Străbătînd pe o bandă largă Oceanul Înghețat de Nord, noul curent al Pacificului va crea un fel de punte între minimele barometrice ale Islandei și ale insulelor Aleutine, formînd un vid arctic care va produce modificări în condițiile meteorologice ale întregului Ocean Înghețat de Nord.

Noul Golf Stream va îndulci simțitor clima coastelor Eurasiei și ale Americii. Digul uriaș va opri ghețurile ce vin în Pacific din Oceanul Înghețat de Nord și va desființa curentul rece din Kamciatka, dezghețînd aproape complet Marea Behring.

Astfel, ghețurile din apropierea coastelor vor fi respinse de o parte și de alta a Strîmtoarei Behring, iar navigația va deveni posibilă din Murmansk pînă în Siberia Orientală.

Și Statele Unite vor avea avantaje de pe urma acestora. Cu siguranță, trandafirii vor înflori de crăciun în statul Oregon, care, de cealaltă parte a Pacificului, se află la același nivel cu Primorie: curentul cald, Kuro Șivo, ce vine de pe coastele Chinei și Japoniei, îi va aduce fertilitatea. Iar mai la nord s-ar îndulci și clima Alaskăi, o altă cale maritimă deschizîndu-se în direcția Golfului Hudson și a Groenlandei.

Formînd o adevărată trăsătură de unire între U.R.S.S. și Statele Unite



ale Americii, barajul din Strâmtoarea Behring ar fi prima mare operație de chirurgie planetară.

Ideea creării unei „fabrici de climă” în Marea Behring nu este însă decât prima schițare a viitorului proiect. S-ar putea ca grupări științifice internaționale să muncească ani întregi pentru pregătirea realizării sale tehnice. Aceasta este o precizare pe care o aducem ca răspuns unor informații apărute în presa mai multor țări cum că inginerii sovietici ar fi pus la punct acest proiect a cărui realizare se lasă așteptată.

### Reconstruirea Mării Mediterane

De vreo treizeci de ani se discută în presa mondială ideile inginerului german Hermann Soergel, în legătură cu transformarea Mediteranei.

Ideea sa de bază este simplă: acum 50.000 de ani, nivelul Mediteranei

era mai jos ca acum cu vreo 1.000 m. 40% din fundul mării actuale fiind de o adâncime sub 1.000 m, reiese că vechea mare era deci cu mult mai mică decât cea de astăzi. Dacă s-ar ajunge să se „reciștigel” diferența de un kilometru, s-ar recupera astfel 650.000 km<sup>2</sup>.

Cum se poate realiza aceasta? Mai întâi, spune Soergel, barîndu-se Strîmtoarea Gibraltar (14 km) printr-un dig monumental. Mediterana, fiind o mare caldă, are, într-adevăr, o capacitate de evaporare intensă: s-a evaluat la 4.144.000.000 mc totalul apei evaporate de pe suprafața Mediteranei în decurs de un an. Dacă apa evaporată nu ar fi mereu înlocuită, nivelul acestei mări ar scădea cu mai bine de un metru pe an. Actualmente ea este înlocuită de apa ploilor (cam în proporție de 1/4), de apa fluviilor (1/12) și mai ales de aceea a Oceanului Atlantic, care compensează 2/3 din apa evaporată în decurs de un an. Atlanticul varsă în Mediterana 80.000 m<sup>3</sup> de apă pe secundă. Este suficient ca acest „izvor” să fie secăt, iar nivelul mării ar scădea numai datorită căldurii soarelui.

Din punct de vedere tehnic, operația aceasta nu este simplă. Strîmtoarea Gibraltar nu are decât 14 km lărgime, dar în schimb adîncimea ei atinge uneori chiar și 500 m, deci ar fi bine să nu se aleagă partea mai îngustă. După Soergel, cel mai bun lucru ar fi să se urmărească o linie a fundului mai ridicat (cu cel mai jos nivel de 300 m) și care ar forma o curbă cu deschizătura înspre Mediterana. Barajul ar avea o lungime de 25—30 km. Partea sa de sus ar trebui să aibă o lățime de 50 m, iar baza ar trebui să fie de zece ori mai lată pentru a putea rezista presiunii oceanului.

Astfel, la zece ani după construirea barajului, Mediterana ar scădea cu 10 m. Într-un secol ar apărea la suprafața peste 250.000 km<sup>2</sup> de pământuri noi. Pînă atunci conturul Mediteranei ar fi mult schimbat.

Scăzînd nivelul Mediteranei cu 200 m, s-ar putea obține — după Soergel — aproape 100.000.000 kW de energie electrică datorită giganticilor hidrocentrale ce ar putea fi instalate la Gibraltar. În afară de aceasta, Strîmtoarea Dardanele ar putea furniza și ea 7.000.000 kW.

Să mai semnalăm și ideea egipteanului D. Poll, care a propus cana-







lizarea apelor Mediteranei printr-un canal de 75 km spre cavitatea Katar, din deșertul Libiei, pentru umezirea climei din această regiune.

### O mare în centrul Saharei

Valorificarea mării zone a pustiului din continentul african constituie una din problemele cele mai interesante ce se pun în fața omenirii. Cât timp va mai despărți Sahara întinderea nesfârșită a Mediteranei de Africa centrală, lăsând astfel neexploatate atâtea bogății?

Și în această problemă, Soergel are planuri noi. El proiectează reducerea Mediteranei prin irigarea Saharei și prin crearea unui imens lac interior în Congo. Este vorba de un plan de exploatare combinată a fluviilor africane prin irigație, energetică etc.

Bazinul Congoului — constată Soergel — este o albie naturală înconjurată de înălțimi. Fundul albiei este așezat între Ecuator și „coridorul” Congoului, la deal de Brazzaville, spre afluentul Kassaiului. Aici fluviul se lățește, avînd în medie 5 km lărgime, și formează pe alocuri o întindere de 15 km, presărată cu insule joase. Ne găsim aici în prezența unei delte interioare, inundată periodic în timpul creșterii apelor.

După Soergel ar trebui clădit un baraj între afluentul Kassaiului și Stanley Pool pentru a restabili condițiile primitive, care, în timpuri geologice, determinaseră formarea unei vaste mări interioare pe locul unde se află actualul bazin al Congoului. Stanley Pool nu este decît o rămășiță a acestei mări primitive, care s-a scurs spre Atlantic printr-o tăietură a lanțului de înălțimi de pe lîngă coastă.

Problema este să se astupe această tăietură. Dar cursul Congoului este foarte rapid. De aceea, Soergel s-a gîndit să arunce în aer colinele învecinate, pentru ca prin surparea lor să frîneze cîtva timp curentul. Mai la vale s-ar putea construi un stăvilar preliminar, adevăratul baraj ridicîndu-se ulterior.

Dacă acest stăvilar ar astupa locul pe unde Congoul se varsă în mare, bazinul s-ar umple progresiv. S-ar forma astfel o mare interioară, a cărei suprafață ar atinge 1.000.000 km<sup>2</sup>, lungimea sa fiind de 6.000 km. Nivelul acestui lac ar fi cu 300 m mai ridicat decît cel al mării.

De atunci s-au pus la punct metode tehnice noi care ar face lucrul mult mai ușor. Astfel, de pildă, tehnicienii sovietici au considerat utilizarea masivă a explozivilor atomici.

Dar mai este și o altă albie ce prezintă un interes deosebit: aceea a Lacului Ciad. În punctul în care Ubangui, cel mai mare afluent al fluviului Congo, o apucă în spre nord, bazinele Congoului și ale Ciadului sînt destul de apropiate pentru a putea fi puse în comunicație. În acest loc s-ar putea săpa peste înălțimi un tunel de scurgere, prin care apa s-ar îndrepta spre Sari, principalul fluviu ce alimentează Lacul Ciad.

Dacă prin Congo lacul acesta ar primi apa mării, el ar putea într-adevăr umple progresiv albia Sudanului central. La un moment dat, apa s-ar scurge înspre exterior. După studiile făcute de Soergel, ea ar lua direcția nordului și ar scălda coasta meridională a masivului muntos Ahaggar. Nu ar mai rămîne decît să se amenajeze lîngă Adrar des Iforas un debușeu în direcția nord-vest: astfel, fluviul ar străbate Sahara spre sudul Algeriei, apoi, întorcîndu-se spre est, ar traversa Tunisia și s-ar varsa în Golful Gabes din Mediterana. Fluviul acesta pe drept cuvînt

un „al doilea Nil”, ar fi navigabil și ar permite stabilirea unei comunicații pe apă, prin Africa, între porturile Mediteranei și Brazzaville.

### Consecințele ar fi desigur de mare însemnătate pentru industrializarea continentului

Lipsa de cărbune este una din piedicile ce stau în calea exploatării industriale a bogățiilor minerale ale Africii: metalele rare și metalele ușoare, ca aluminiul. Utilizarea resurselor hidraulice nou create ar permite dezvoltarea rapidă a electrometalurgiei. Prin fabricarea unor cantități imense de îngrășăminte azotate, ea ar permite soluționarea problemei nr. 1 a agriculturii africane: sterilitatea solurilor. Prin aceasta nu numai că s-ar înlătura primejdia de a vedea noi regiuni transformîndu-se în pustii, ci s-ar realiza și fertilizarea întinderilor înfiorătoare ale Tanezrufului. Pe marginile mării africane ar lua naștere așezări omenești asemănătoare celor de pe malurile Missuriului și Ohioului.

### De la fluviile Tibetului pînă la pustiurile Asiei centrale

Cinci mari fluvii ale Asiei orientale izvorăsc din Podișul Tibetului. Ideea atrăgătoare emisă de cîțiva savanți este blocarea cursului superior al acestor fluvii prin niște diguri, în munți, și reunirea lor prin tuneluri și canale pentru orientarea surplusului de apă printr-o scurgere naturală spre pustiurile Asiei centrale. Ar fi vorba de o construcție hidrotehnică titanică, a cărei realizare nu ar putea fi posibilă decît prin larga folosire a energiei atomice.

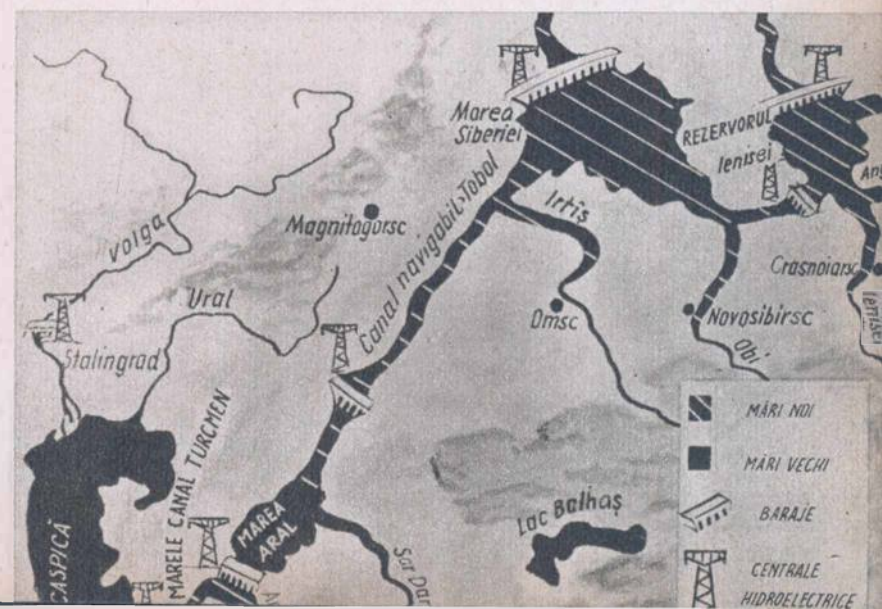
Conform acestui proiect, apele reunite ale noului fluviu al Asiei centrale vor pleca din valea Huang-Hoului, formînd două brațe care vor uda și transforma imensul deșert Gobi. Unul din aceste brațe se va varsa în bazinul fluviului Amor, celălalt se va uni cu apele Bal-Kuhului. Cele două brațe vor forma marea cale fluvială transasiatică care ar lega între ele Kazahstanul, China, Mongolia și Manciuria. Ea va avea o lungime de peste 8.000 km. Căzînd de la o înălțime de mii de metri, noul fluviu va furniza, prin hidrocentralele sale, sute de miliarde de kW/h energie electrică.

### Mările Siberiei

Inginerii sovietici ar dori să șteargă de pe harta patriei lor petele galbene cu care sînt însemnate pustiurile și care ocupă 1/7 din teritoriul ei. Inginerul M. Davidov propune orientarea unei părți a apelor fluviilor Obi și Ienisei către Asia centrală. Astfel s-ar forma un nou fluviu foarte mare, care ar curge spre sud, udînd pămîntul Asiei centrale, astăzi victima căldurilor toride; el ar lega Mările Caspică și Aral, Volga și fluviile siberiene, creînd în țară un sistem unic de transport fluvial.

Un alt savant sovietic, A. Șulga, socotește mai rațională crearea a două noi fluvii siberiene de sud și de nord — curgînd în direcția latitudinii și nu a longitudinii, cum curg toate fluviile actuale.

Fluviul din sud ar capta scurgerea fluviilor Siberiei de sud în tot cursul lor superior. Blocîndu-le prin diguri, el ar îndrepta apele lor spre apus, apoi spre regiunea joasă aralo-caspiană, pentru a uda și iriga regiunile pustii și semipustii.



## Irigare cu ghetari

Savantul american, profesorul John Isaacs a propus de curind utilizarea ghetarilor pentru irigarea deşerturilor din California de sud. Folosind curenţii favorabili, ghetarii ar putea fi transferaţi din regiunile polare spre coastele Californiei cu ajutorul unor remorhere puternice de adânc. După aceasta nu va rămîne decît să fie topite într-un rezervor artificial format într-un port închis.



Calcululele făcute de Isaacs sînt foarte simple: 6 remorhere de adînc pot aduce în sudul Californiei un ghetar de 10 miliarde de tone. Această operaţie şi crearea unui rezervor special ar necesita o cheltuială de circa 1.000.000 de dolari, ceea ce nu înseamnă nimic, dat fiind că apa dulce care ar rezulta dintr-un asemenea ghetar valorează 100.000.000 de dolari. De notat că cel mai mare vas petrolifer din lume nu poate transporta decît o cantitate de apă în valoare de 700 de dolari.

## Pe toate continentele

Irigarea pămînturilor constituie pentru multe popoare o problemă din cele mai importante. Iată de ce ea se ridică în majoritatea proiectelor mai mari. Actualmente, doar 100.000.000 ha, adică doar 2% din toate pustiurile globului, sînt irigate şi numai 10% sînt cultivate.

Trebuie irigate stepile pîrjolate şi teritoriile pe jumătate pustii ale Asiei centrale, nord-vestul Indiei, care este deosebit de secetos, pustiul Tzar din aceeaşi ţară, regiunile centrale ale Iranului, regiunile vaste cu climă toridă ale Afganistanului, stepile nesfîrşite ale Podişului Anatóliei, din Turcia. Lucrări vaste de irigaţie ar putea fi întreprinse şi în Statele Unite, deoarece 35% din teritoriul acestei ţări este format din pustiuri sau zone secetoase.

De mult a fost pus la punct proiectul de săpare al celui mai îngust istm, acela al Peninsulei Malacca, din sud-estul Asiei. Această operaţie ar permite reducerea cu mai multe zile a timpului necesar navigării între Marea Andaman şi cea a Chinei de sud.

Toate acestea dovedesc că omul poate să-şi folosească forţele în toate colţurile lumii pentru transformarea planetei noastre într-o locuinţă cu adevărat confortabilă pentru toţi. Dar, bineînţeles, aceasta nu se poate realiza decît printr-o colaborare internaţională pagnică.

# HOCUS

# POVS

Iată-l  
pe

## TJU JAN-CI

cel  
mai  
celebru  
scamator  
al  
Chinei



Vă prezentăm pe domnul:  
Tju Jan-ci  
şi pe doamna:  
Deu Ju-shui.



În mantaua sa  
cu buzunare fecunde  
Cing Teng-o (cum spune el)  
cadourile ascunde.



După cum vedeţi:  
chiar acum apare  
(la dorinţa lui)  
o tarturte plină, mare.



*Prestidigitatia  
nu mai este un joc,  
Tju va înlînde acuma  
si un vas cu foc...*



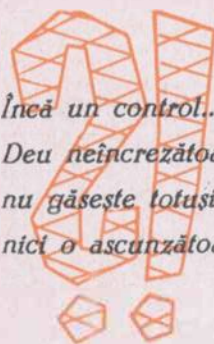
*Din podul palmei,  
într-o clipă, îi sînt scosi  
un vas plin  
cu pestisori rosii.*



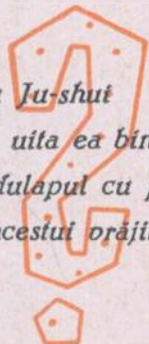
*Si iatã-l cã scoate  
(alt putut ghicit)  
banane,  
pentru a vã multumi.*



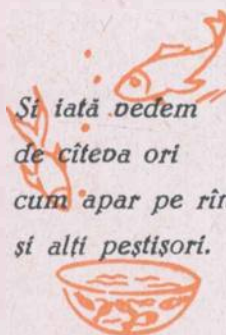
*Încã un control...  
Deu neîncrezãtoare  
nu gãseste totuși  
nici o ascunzãtoare.*



*Deu Ju-shut  
s-ar uita ea binișor  
în dulapul cu provizii  
al acestui prãjitor.*



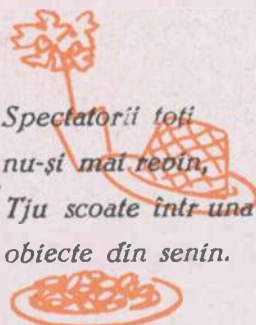
*Si iatã vedem  
de cîteva ori  
cum apar pe rînd  
si alti pestisori.*



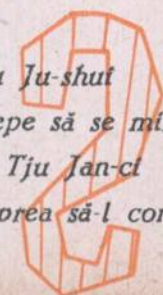
*Si acum apare  
fãrã vreun efort,  
dintr-o loviturã  
pînã si un tort.*



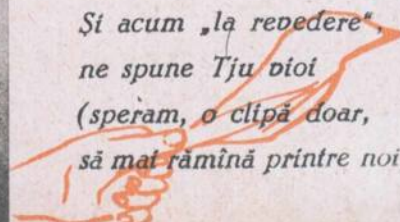
*Spectatorii toti  
nu-si mai revin,  
Tju scoate într-una  
obiecte din senin.*



*Deu Ju-shut  
începe sã se minuneze.  
Pe Tju Jan-cl  
ar orea sã-l controleze...*

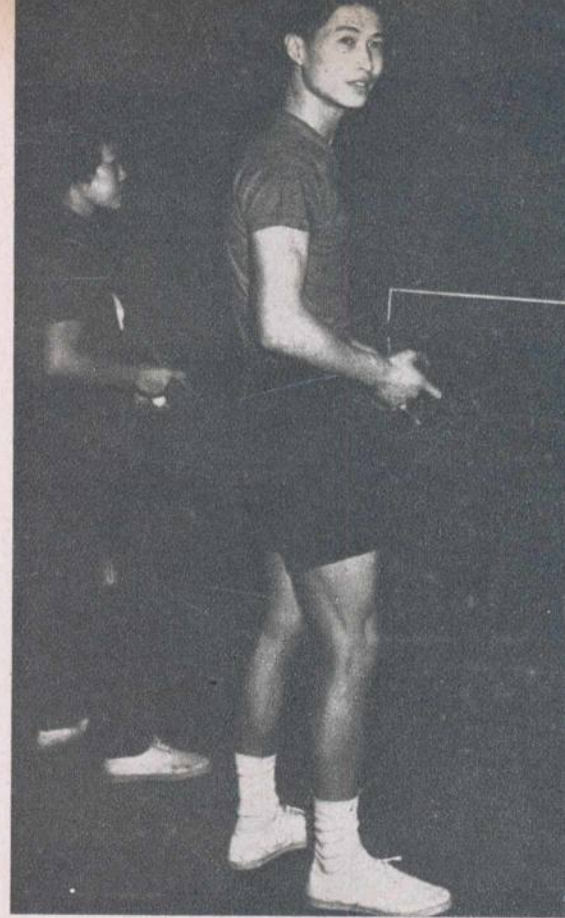


*Si acum „la revedere”  
ne spune Tju vîoi  
(speram, o clipã doar,  
sã mai rãmînã printre noi).*



# CINE VOR FI

## noi "campioni mondiali" la TENIS de MASĂ



**I**n momentul de față putem ori nu să-i prevedem pe viitorii campioni mondiali ai competițiilor de tenis de masă ce se vor desfășura în curînd la Stockholm?

Frământat de această întrebare am pășit în vasta sală a sporturilor „Floreasca” din București, unde se desfășurau campionatele internaționale de tenis de masă ale României. Întrucît am fost copleșit deîndată de țacănitul ritmic, fascinant al mingilor, în contrast cu liniștea deplină, de lumina puternică, fosforescentă, de deasupra meselor de joc, în contrast cu bezna stăpînă pe restul sălii, n-am avut de făcut altceva mai bun decît de a... lua loc pe o bancă. Cînd, deodată, am descoperit că norocul — chiar ziaristul cel mai talentat fără de el nu face nici două parale — mi-a suris.

Lîngă mine se afla vestitul jucător cehoslovac de tenis de masă Tokar. Se ștergea de zor cu un prosop de o mărime impresionantă. L-am rugat să-mi scuze lipsa de politețe (i-am cerut

o favoare înainte de a fi făcut cunostință) și-am imortalizat pe peliculă momentul.

Din vorbă în vorbă, de la Tokar am aflat un prim răspuns. Campionii mondiali la masculin din acest an nu pot fi cunoscuți, desigur, decît... după campionatul mondial de la Stockholm. Pînă atunci un singur lucru este cert: în toată lumea au loc intense pregătiri. Turneul de la București, la care participă, constituie una dintre etapele de antrenament ale jucătorilor cehoslovaci.

— Dar ANDREADIS?

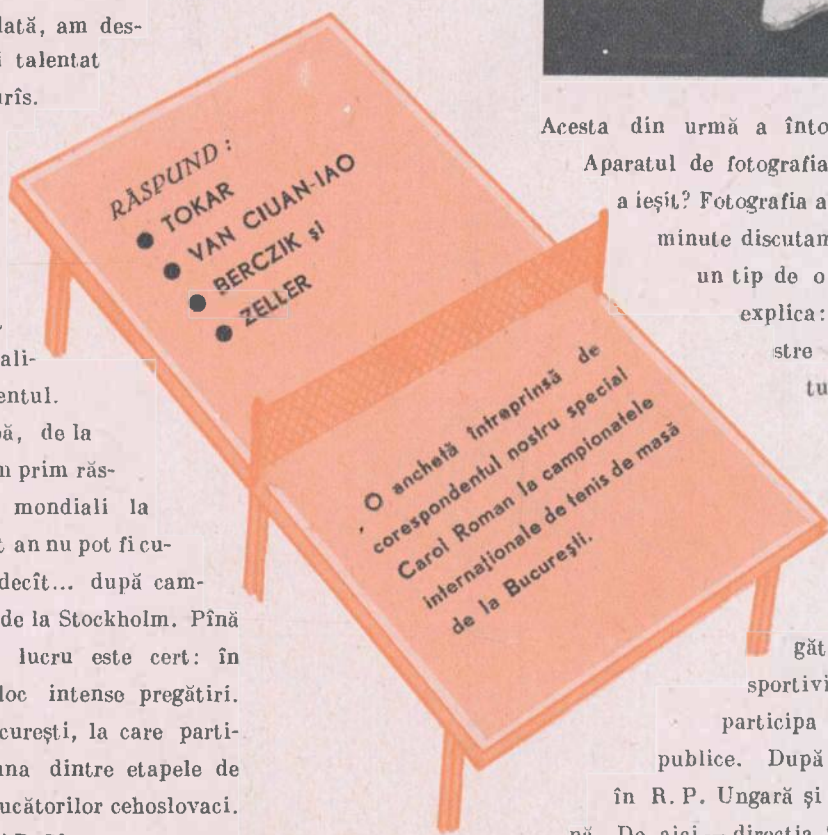
— Se antrenează... se antrenează. E în India, într-un turneu.

În acest moment dialogul nostru s-a întrerupt. Publicul a izbucnit în aplauze furtunoase. La masa 2, o jucătoare mignon chineză, împreună cu un partener, de asemenea cu ochii

migdalați, își surclasau adversarii. Una, două, cinci „bombe”, una după alta. La sfîrșitul întîlnirii au fost strigați pe nume:

— Sun Mei-in.

— Van Ciuan-iao!



Acesta din urmă a întors capul. „Țac!”.

Aparatul de fotografiat a declanșat. Ce a ieșit? Fotografia a II-a. Peste cîteva

minute discutăm. Van Ciuan-iao, un tip de o politețe asiatică,

explica: „Pregătirile noastre pentru campiona-

atul mondial sînt în plină desfășurare. Vom ră-

— mîne o

— lună la

București, unde

de ne vom pre-

găti împreună cu

sportivii romîni. Vom

participa la cîteva întîlniri

publice. După aceea, plecăm

în R. P. Ungară și apoi R.D. Germa-

nă. De aici — direcția Stockholm!”

— Și ce părere aveți?

— Noi învățăm... Ne revedem, probabil, peste cîteva ani...

Mai discutăm noi... Pe talentatul jucător maghiar Berczik,

nu a mai fost necesar să-l

întreb eu ce părere are despre

șansele diferiților jucători la

campionatul mondial. Cînd

l-am întîlnit, tocmai răspun-

dea unui confrate de breaslă.

Așa că, conștiincios, mi-am

notat: „De patru luni de zile

sînt de neînvîns. Am cîștigat

în acest timp trei mari

turnee, la Viena, Belgrad și

București. N-a fost ușor. Acum,



după întoarcerea la Budapesta voi începe împreună cu Gyetvai pregătirile pentru campionatul mondial...“.

Atenție, campioni ai tenisului de masă! Acest Berczik ne face să reactualizăm un vechi proverb potrivit căruia „niciodată nu se știe dincotro sare iepurele“.

Și acum, de vorbă cu... **SURPRIZA SURPRIZELOR**. După cum e și plăcut să aflați, este vorba de o tânără de 20 de ani care a făcut o ispravă pe care nimeni din România n-a izbutit-o de 12 ani. Ella Zeller, căci ea este „**SURPRIZA SURPRIZELOR**“, este prima româncă care a reușit s-o învingă pe multicampioana mondială Angelica Rozeanu (3-0), reușind să câștige astfel turneul la simplu femei. Când am întâlnit-o, într-o postură zîmbitoare, feri-



cită, susținea un dialog aprins cu... crainicul sportiv al radiodifuziunii române. „Mă bucur... Este pentru prima oară când reușesc s-o întrec pe Angelica Rozeanu. Astăzi mi-a mers teribil“. M-am amestecat în discuție.

— Ce dorințe aveți pentru campionatul mondial?

— Nu mai am decât o singură dorință: finala aceasta de la București să se repete și la Stockholm, chiar dacă atunci nu voi câștiga eu...

★

Cum rămîne atunci cu întrebarea: Cine va învinge? Considerăm că cel mai indicat răspuns ce poate fi dat la ora actuală este clasicul, dar mereu valabilul: „Va învinge... cel mai bun“. Asta cu siguranță...

CAROL ROMAN

## Concurs de fotografii

**A**rta fotografiei cuprinde o întreagă gamă de idei: de la cea a fotografiei artistice și pînă la cel mai obișnuit instantaneu. Oricare gen îl practicați, fotografiile voastre se pot încadra în concursul nostru. Puteți să vă alegeți subiectul pe care-l doriți, acesta putînd fi din viața de la țară, din orașe, sate, fabrici, școli sau cluburi, din viața oamenilor la muncă, acasă sau la distracție. Nu există nici un fel de limită; tot ce se cere este să trimiteți fotografiile voastre cele mai bune și mai interesante pentru obținerea premiilor.

**Cîștigați un aparat de fotografiat nou sau alte premii**

**Premiul I** — Un aparat de fotografiat de mare precizie și publicarea fotografiei pe coperta noastră.

**Premiul al II-lea** — Un aparat fotografic de prima calitate și publicarea fotografiei pe coperta a II-a.

**Premiul al III-lea** — Un aparat fotografic și publicarea fotografiei în „Tineretul lumii“.

Fotografiile pot fi trimise în diafilm sau alb-negru, dar nu trebuie să fie mai mici de 13×18 cm.

Trimiteți pe adresa: Concursul de fotografii „Tineretul lumii“ (Photo Competition „World Youth“), Kronenstrasse 30/31, Berlin, W. 8, R.D. Germană.

Trimiteți alăturat explicațiile la fotografiile trimise, scrise cu





de MARTINE MONOD

**A**in norul de care se temuse atîta Vincent Malvan nu se alesese decît niște praf alb și altceva nimic. Își periaseră părul, își scuturaseră hainele, măturaseră puntea. Dispăruse orice urmă, iar „Mary Ann” rămase un vapor ca toate celelalte, urmîndu-și drumul pe un ocean inofensiv. Pescuiseră, jucaseră tenis de masă, dansaseră. Allan o sărutase pentru a treia oară pe Patricia, fără ca ea să i se împotrivească. Mașinile se opriseră timp de cîteva ceasuri ca ei să se poată scălda. În locul acela Pacificul era foarte adînc și trebuiau să se ferească de rechini. Se jucaseră totuși nepăsători în valuri cu mingea, fără să se ivească nici unul. Și resimțiseră o bucurie ciudată la gîndul prăpăstiilor marine deasupra cărora se zbenguiseră. Mii de metri de adînc. Era îngrozitor și minunat totodată.

Nu se întîmplase nimic. Cel mai grav bolnav pe bord era Tako, care suferea de un abces. Insulița care servise ca soclu

al bombei fusese ștersă de pe hartă și înlocuită cu o prăpastie. Pămîntul se cutremurase. În tot arhipelagul Bikini, vechile stînci de corali fuseseră scuturate de un curent de mare mai violent și de un fel de taifun. Experții Pentagonului dăduseră foc vulcanului lor, fără primejdia înghițirii vreunui Pompei sau Herculani, producînd doar o răscolire mai puternică a mării și fuga disperată a peștilor. Pacificul tot se scuturase ca un „shaker”<sup>1</sup>. Dar pe „Mary Ann” nu se simțise nimic, absolut nimic.

În dimineața celei de-a patra zi Patricia simți o mîncărime. Pe piele nu se vedea nimic, dar o urticarie invizibilă o mîncă pe dedesubt. Foarte curînd mîncărimea deveni de nesuportat. Fără să-și facă multe gînduri, Vincent îi aplicase o pomadă. După părerea lui trebuia să fie o insolație. În ajun petrecuseră mai multe ceasuri pe punte. Acum se plîngea și Diana de aceeași mîncărime și chiar el însuși începea să simtă un fel de înțe-

pături mici, neplăcute... Pe cargoboturile pe care călătorea de obicei, bărbații nu se prea plîngeau de fleacuri ca acestea. Cu resemnare îngrijea deci mai departe de insolatiile cucoanelor.

Seara, Patricia îl chemă la ea în cabină. Era cu puțin înainte de cină și soarele asfințise. Intră cu oarecare emoție în mica încăpere pe care Patricia o împărțea cu Diana. Aceasta nu era acolo. Probabil că era la bar încercînd să-l studieze mai profund pe Teddy Brent. În cabină mirosea a levănțică. Patricia ședea în fața oglinzii uitîndu-se fix la imaginea ei. Văzu că nu se îmbrăcase încă, ci rămăsese în capotul ei de mătase albastră. Observă și fața ei.

— Ce am oare? întrebă Patricia, doar nu te înnegrești așa, într-o zi?!

Nu era chiar neagră, dar pielea ei căpătase o nuanță ciudată, negricioasă. Nu ca cerneala. Ca apa amestecată cu cerneală.

— Imposibil ca asta să vină de la o insolatie, spuse Patricia.

— Mi se pare și mie că ai dreptate.

Nu stătuse niciodată atît de aproape de ea. Fata nu purta nimic sub capot, încăperea era mică și simțea că ieșise proaspăt din baie. Cu tot tenul ei plumburiu, era tare frumoasă. După felul cum îl primise, își dădu seama că-i place. El făcu un pas mai aproape și-i puse mîna pe umăr. Ea ridică spre el ochii de culoarea mării și nu se mișcă.

— Ce mult aș dori să fie a mea acum, se gîndi el. Dar aș fi un netrebnic. Mai bine ar fi s-o îngrijesc.

Și o îngriji.

Dar nu ajută la nimic. A doua zi Patricia se trezi cu arsuri pe obraji, pe ceafă și pe brațe, care erau groaznic de umflate. Patricia suferea. Ceilalți — și el — rămăseseră în stadiul mîncărimilor, dar ea avea impresia că cineva o atingea într-una cu un fier fierbinte.

Seara, cînd Tako îi servi un whisky, Vincent era posomorît. În loc de sifon ceru puțină gheață. Gîndurile i se învîrteau roată în cap fără a se opri. Nu poate să fie o insolatie. Dar atunci ce este? Nu poate să fie o insolatie. Dar atunci de ce se înnegrește pielea ei atît de albă și de roză de obicei? Nu poate să fie o insolatie. Este ceva care roade carnea asta pe care o doresc. Un vierme lacom în fructul cel mai frumos.

Erau singuri: el și Tako. Și Tako deschise cel dintîi discuția.

— Te preocupă ceva, doctore?

Fraza era spusă în englezeasca academică întrebîntată de Tako și care dăcea tuturor frazelor sale aerul de a fi „exemplu de gramatică”.

— Domnișoara Van Den Brandt nu se simte bine, Tako.

— Da, am văzut-o și eu. Mi-a cerut un ceai.

Iar după o clipă de liniște:

— Am multă admirație pentru domnișoara Van Den Brandt, doctore.

Niște zaruri fuseseră uitate pe bar și Vincent le tot juca în mîna. Norocul i-ar fi surîs dacă ar fi jucat poker cu zare.

<sup>1</sup> Shaker = vas în care se amestecă cocktailurile (Nota redacției romine).

scă pe Patricia. Căci la ea nu se putea  
tunde gravitatea cazului.

Micul yaht înainta cu toată viteza  
așinilor. În fiecare zi când își nota obser-  
tațiile în jurnalul de bord, Jack Finley  
mînea mult timp în fața hărții în care  
rezuse, contemplînd-o cu o ură concen-  
trată a cărei violență îl speria și pe el.  
Cîndodată nu resimțise o mînie atît de

(Continuare în pag. 22)



ani!

Pentru ca anul acesta să fie bun și pasnic, trebuie să rămînem treji. În ultimele săptămîni, pacea lumii a fost amenințată în mod serios. Dar opinia mondială - inclusiv cea a tineretului - au reacționat cu o autoritate crescîndă și hotărîtoare.

Părerii diferite pot fi enunțate asupra cauzelor care au dat naștere acestor pericole. Un lucru însă rămîne hotărît: dorința de a împrăști norii grei ce mai persistă. Este deci necesar ca toate forțele tineretului din lumea întreagă să acționeze de urgență în comun pentru îndepărtarea primejdiilor.

★

Anul 1956 a scos în evidență dorința popoarelor de a vedea triumfînd negocierile asupra soluțiilor impuse cu forța. De asemenea s-a văzut o admirabilă dezvoltare a schimburilor și a întîlnirilor amicale, creînd un climat favorabil cunoașterii și înțelegerii. S-au situat pe primul plan anumite năzuințe comune ale tineretului: colaborarea internațională, dezarmarea și mai ales pacea.

Mai mult ca oricînd se impune o acțiune intensă și colaborarea dintre tineri pentru soluționarea marilor probleme actuale, fără a se neglija însă obiectivele speciale ale tineretului.

Acesta este drumul care duce la instaurarea atmosferei necesare tineretului pentru realizarea dorințelor sale de toleranță, prietenie și pace.

... că anul 1957 deschide ușa unor  
... te care vor avea loc în acest an.  
... n acest eveniment s-a vorbit mai  
... lea Festival Mondial. Credem că fes-  
... întîlnire internațională a tineretului,  
... după cum susținea Bruno Bernini la  
... ului Internațional de Pregătire - să  
... favorizeze o mai bună cunoaștere între tineri în cadrul  
muncii, studiului, culturii, sportului și alieșii diferitelor  
țări: un schimb liber al diverselor puncte de vedere  
bazat pe respectul reciproc și un contact trainic al fe-  
luritelor realități naționale, pentru a se ajunge mai re-  
pede la o cunoaștere comună temelnică, de unde vor  
rezulta prietenia și aportul comun la cauza înțelegerii  
și a păcii".

Campania „Vara prieteniei”, care a dat rezultate atît  
de frumoase în 1956, va aduce și ea recolta sa de prie-  
tenie și de destîndere.

De asemenea, pe alt plan, cel de-al IV-lea Congres  
al F.M.T.D. va examina, în centrul lucrărilor sale, cea  
mai bună cale pentru dezvoltarea colaborării dintre  
toate forțele tineretului din lume, pentru a aduce so-  
luțiile cele mai potrivite problemelor ce-l preocupă.

★

Dar toate acestea nu constituie preocuparea exclu-  
sivă a F.M.T.D. și a asociațiilor afiliate, ci și aceea a tu-  
rur forșelor tineretului.

Tineretul respinge încercările de restabilire a răz-  
botului rece și dorește cu toată sinceritatea să se cu-  
noască, să se înțeleagă mai bine, căutînd cele mai reu-  
șite forme de colaborare. Astfel se leagă prietenii. Și  
fiecare știe că o prietenie sinceră este cea mai bună  
garanție de pace.

În acest scop: să se acționeze de comun acord. Astfel,  
anul 1957 va fi un an de pace, de fericire și de iubire  
a apropiului.

„TINERETUL LUMII”

mare. În tinerețea lui, într-o taveră din Hong-Kong, fusese dezbrăcat o dată la poker de un trișor, care-i luase tot ce avea. Acum resimțea aceeași furie. Avea să se încredere, jucase corect, dar se întâlnise cu trișori. Fusese dus, perimetrul era fals.

— Niște mincinoși, repeta el.

Începuse să-i devină antipatic și Tedd Brent. Era fiu de general.

— Nu-i vina lui, pleda Vincent, că nici el nu-l simpatiza pe Teddy, dar căruia nu-i plăceau ideile fixe.

— Ba da, răspundea Finley întunecat.

Și cu o privire încruntată se depărta cu mâinile la spate. Iar noaptea, fără să se oprească, își refăcea calculele pentru a se asigura încă o dată că nu era el vinovatul.

Vincent avea și el momente de furie nebună. Ideea că se dăduse drumul acestei forțe, care după toate aparențele nu era controlată, îl umplea de o spaimă fără nume. Moartea atomică fusese lăsată în voie pe apă, cu răceală, fără să se știe unde va binevoi să se oprească. Marea pare pustie. Dar în realitate ea este extrem de populată. O întreagă flotilă circula în acest colț al Pacificului. Și mai ales pescari. Toți căpitanii aveau în cabinele lor același dreptunghi roșu. Cu toții se încreduseră în el. Pe câte vapoare oare nu se găseau acum oameni care se mirau de arsuri ciudate vînd mai departe toni și rechini, înăbușindu-și gemetele cu înjurături.

Toni și rechini. Pe suprafața mării sînt vapoarele. În adîncuri mișună peștii, pești pe care-i pescuiești pentru a-i mânca. Nu cumva, din întîmplare, „răul atomic“ poate atinge și peștii?

Vincent simți că-i îngheață sîngele în vine. Ce se va întîmpla cu cei care mănîncă pești radioactivizați? Revedea în minte toate piețele japoneze, camioanele mari din care picură apa sărată și mirosul acela de mare pe teighelele unde peștele, încă umed și proaspăt, este oferit spre vînzare, cu solzii strălucind în bătaia soarelui și formînd mici curcubeie. Vedeau dughelele mititele unde în aer liber se mănîncă chifteluțe de orez împreună cu chifteluțe de ton și de rechin. Și „șășini“ din pește crud. Și mirosul acela pătrunzător al spumei de mare și al valurilor care te face să te lingi pe buze în fața roadelor minunate ale mării! Sezonul de pescuit era pe terminate. De pretutindeni bărcile se întorceau aducîndu-și încărcătura. Cîte tone de pește erau înmagazinate acolo? Ce fel de moarte se ascundea oare în calele mirositoare?

Se dumiriră cînd coborîră în port.

Era marea „corridă“ a contoarelor Geiger. Vasul lor nu era primul ce se întorcea. Din sută și mai bine de vapoare escrocate de perimetru, multe se și aflau în port. Fenomenul era pretutindeni același. Cei mai puțin atinși sufereau de mîncărimi și de insolajii. Pe „Fukuyu Maru“ — un sampon de vînațoare — un marinăr era aproape tot atît de grav bolnav ca și Patricia. Fusese transportat la spitalul din

Tokio. Toți căpitanii se jurau că respectaseră perfect dreptunghiul și, deoarece Vincent nu era singurul ce se gîndise la pești, se auzea pretutindeni țăcănitul contoarelor Geiger.

Pe coaste, contoarele erau mînuite de specialiști. Peștele se vindea cu eticheta: „garantat prin contor Geiger“. Dar peștele debarcat la început scăpase de sub control. Și prin toată țara, prin restaurante, în bucătăriile hotelurilor, în cîrciumile de pe marginea drumului, tinerii gravi se plimbau cu contoarele, transformînd țăcănitul lor în cifre. Era mare îngrijorare în privința unui banchet la care treizeci de profesori de la universitatea Waseda mîncaseră ton, despre care se știa cu siguranță că venea de pe unul din vapoarele radioactivizate. În focuri încinse în piețele publice, pretutindeni unde era un spațiu mai întins, în cuptoarele întreprinderilor mai mari, se arunca peștele contaminat. El se pîrjolea mai mult decît se ardea, și vulturii îngropau cenușa cît mai adînc în pămînt. Japonia refuza să mai mănînce pește, și frica îi cuprinsese pe toți cei care

fără să știe mîncaseră în primele zile.

Vasul „Mary Ann“ zgudui contorul Geiger de la mai mult de douăzeci de metri depărtare. Tot iahtul era radioactiv. Tehnicianul japonez care se ocupa de înregistrare se simțea puțin cam jenat. Pînă atunci nu avusese de-a face decît cu pescari din poporul său. Acum și rasa învingătorilor se găsea prinsă în cursă. Aceasta putea să fie o satisfacție, dar în tot cazul era o complicație.

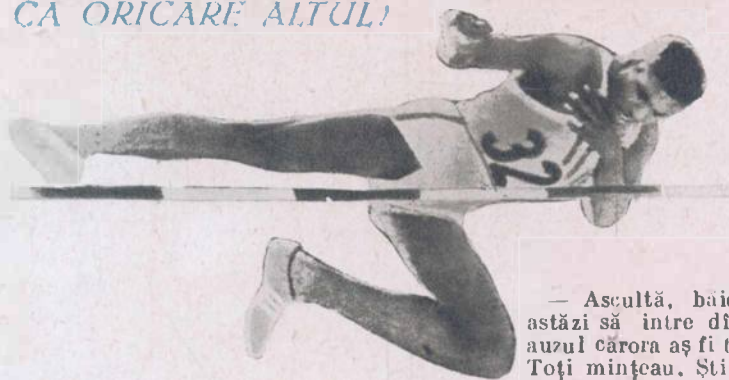
Cînd fu debarcată, Patricia avea 40° febră; era prima zi cînd îi sîngerau gîniile.

Catherine se putea uita liniștită la ea. I se făcuse o injecție, și Patricia dormea. Umbra amurgului cuprindea încet odaia. O singură lampă fusese aprinsă, departe de pat, lîngă ușă. În lumina aceasta semioasă, Patricia mai era încă frumoasă liniile splendide ale trupului ei nu fuseseră atinse. Nu se putea vedea năfrăgiul cărnii.

Fragment din romanul „Norul“, Editura „Écrivains Français Réunis“-Paris.)



## SI-A CUMPARAT BILETUL DE INTRARE CA ORICARE ALTUL!



**CHARLES  
DUMAS**

*Medalia de aur  
la săritura  
în înălțime*

Doamna Nancy Dumas privi ceasul și clătină din cap. Calm mai este băiatul acesta! Astăzi aveau loc probele eliminatorii ale echipei olimpice americane, și el mai stătea întins pe canapea. Dar era timpul să se scoale.

Deschise energic ușa și strigă: „Hei, Charly, scoală-te! Trebuie să ajungi la Coliseu și să sări șapte picioare“<sup>1</sup>.

— Bine, bine, mamă. Mă duc, mă duc, murmură Charly Dumas, un negru de 19 ani, bine dezvoltat.

Când Charly ajunse la Coliseu, stadionul universității Compton, nu reuși să-l găsească pe Herschel Smith, antrenorul său.

Băiatul privi timid în jurul său, întrăbună la intrare, dar nimeni nu-l văzuse pe antrenor.

Charly se uită la ceas: era destul de târziu, căci mai voia să se „încălzească“ înaintea întrecerilor. Poate controlorul îl va lăsa să intre și fără legitimație? Se îndreptă spre poartă și explică omului de la intrare pațania sa.

Acesta nu răspunse decît dînd din cap.

— Dar ascultați-mă, se rugă Charly, am lăsat legitimația la antrenorul meu. Pot să vi-o arăt mai târziu. Eu sînt Charles Dumas. Mă cunoașteți probabil!

<sup>1</sup> Un picior = 0,305 m (Nota redacției române)

— Ascultă, băiete! atția au încercat astăzi să intre dîndu-și diferite nume, la auzul cărora aș fi trebuit să-mi scot pălăria. Toți mințeau. Știu că Charles Dumas este un negru, dar asta nu înseamnă că tu ești acela. Și acum șterge-o și cumpără-ți un bilet, dacă vrei să intri.

Charly ridică din umeri și se întoarse în stradă. Deodată începu să ridă. Într-adevăr nu-i mai rămînea decît să-și cumpere un bilet dacă nu voia să piardă proba de săritură în înălțime. Treccu deci pe la casă și plăti cei trei dolari. Controlorul îl lăsă să treacă, strîmbîndu-se.

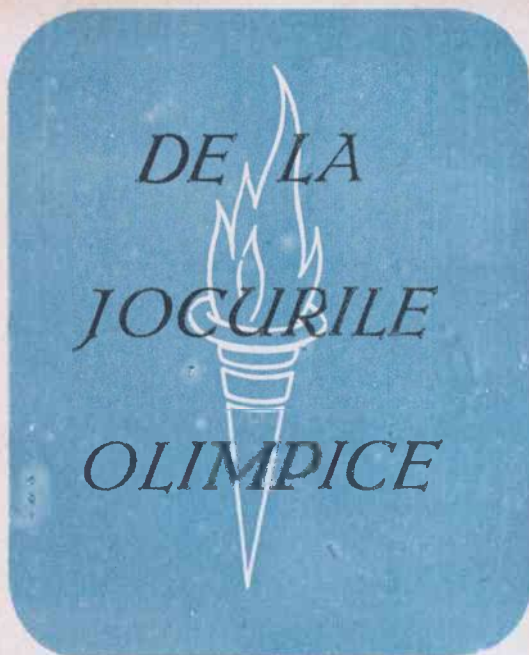
La intrare în arenă, însă, un alt controlor îl oprî. Din fericire cîțiva atleți îl recunoscî și-l lămurî pe controlor, iar Charly putu, în sfîrșit, să ajungă la cabine.

Stacheta era ridicată la 2,06 m, și Charly o dădu jos la prima încercare. Așteptă puțin și cînd stacheta se găsea la 2,15 m mai încercă o dată, dar iar o dădu jos.

Calm, Charly se întoarse la punctul de plecare și se concentră.

Captivați de spectacol, cei 34.000 de spectatori priveau atletul negru. Charly luă un scurt elan, se cprî sub bară, ridică piciorul drept și, țîșnînd ca împîns de un arc, se rostogoli peste bară. Reușit! Aplauzele umplură stadionul. Spectatorii erau înnebuniți de entuziasm; pentru prima dată cîeva sărise extraordinara înălțime de 2,15 m!

Charly, din contră, rămase foarte calm și se îndreptă spre cabine. Era mulțumit. El a primit medalia de aur pentru 2,12 m.



## O PROVOCARE NEOBISNUITĂ MICHEL ROUSSEAU

*Medalia de aur  
la cursa  
ciclistă*



## PĂȚANIA UNUI ATLET ȘI BUCURIA COPILOR!

### IVANOV ȘI BULDAKOV

*Medalia de argint  
la „dublu fără cîrmaci“*



Pe marginea lacului Wendouree, în împrejurimile localității Ballarat, spectatorii urmăreau cu atenție cursa de 2.000 m. Patru echipaje luptaseră pentru medalia olimpică de aur. Două ambarcațiuni se găseau în frunte: americanii Fifer și Hecht, și în imediata lor apropiere atleții sovietici Buldakov și Ivanov.

Începe lupta finală. Oamenii pe schifurile lor mînuiesc ramele cu ultima energie și-și încordează mușchii picioarelor. „Unu-doi! Unu-doi!“ numără ei ultimele 10 lovituri de rame. Cursa e terminată! Extenuați, atleții își întind brațele. Buldakov și Ivanov n-au putut să-i ajungă pe americani, dar, fericiți și pentru locul doi, ei îi felicită pe concurenții lor.

Apoi, iată-i pe podiumul învingătorilor. Avery Brundage, președintele C.I.O. (Comitetului Internațional al Jocurilor Olimpice), le înmîncăză medaliile de argint. Viktor Ivanov era atît de emoționat, încît scăpă medalia în apă. Împietrit, privea suprafața apei fără să vadă însă nimic. Apoi își întoarse privirile îngrozite către colegul său, Avery Brundage îi spuse: „Nu face nimic, îți dau altă medalie“.

Pățania atletului sovietic se răspîndi ca fulgerul și ca prin farmec locul se umplu de școlari. În cîteva secunde toți erau dezbrăcați și plonjau în apă. 300 de școlari căutau pe fundul acoperit de sălcii al lacului Wendouree medalia olimpică de argint a lui Viktor Ivanov.

Pe stadionul din Melbourne e o lume imensă. Participanții la cursa ciclistă profită de fiecare minut pentru a se mai antrena puțin. După atletica ușoară va începe și pentru ei lupta. Michel Rousseau, campionul lumii, „rulează“ încetșor pe pistă. Antrenorul „său, fostul campion Louis Gérardin, e pe margine și îl privește. Asta se numește la băiatul acesta antrenament!

„Hei Michel, nu ești într-o excursie de duminică! Mărește viteza! Nu înțelegi ce-ți spun?“

Gérardin începu să blesteme fără totuși să-l impresioneze prea mult pe Rousseau. Fostul campion se înfurie de-a binelea:

„Ia ascultă Michel, vino încoace! Te provoc. Vreau să văd dacă ești în stare să mă întreci“.

Michel se cam strîmbă pe ascuns. De cîteva ani, Gérardin era asul pedalei. Dar lucrul era serios. Cursa începe. Fostul campion pornește ca vîntul. Rousseau, uluit în primul moment, pleacă în urmărirea lui. Dar nu putu să-l ajungă pe „Toto“, cum îl numeau prietenii pe Gérardin, cu toate eforturile depuse.

La sfîrșitul cursei, Gérardin îi spuse: „Băiatule, acumă știi cîte parale faci“.

Foarte mirat, Rousseau nu putu decît să dea din cap.

Cîteva zile mai târziu, însă, fu la înălțime. Căpătă medalia de aur.

# Filatelie

## PUȚINĂ ISTORIE

### BIRMANĂ PRIN TIMBRE



„Citesc de mult «Tineretul lumii» și aș dori să-l ajut într-un fel oăracara. Sper că aceste timbre, care vor povesti cîte ceva despre istoria modernă a patriei mele — Birmania —, vă vor putea fi de folos”, ne scrie simpatică noastră cititoare K. K. Latt lată cîteva din timbrele și explicațiile pe care ni le trimite Khin.

Timbrul acesta (1) arată spadele și casca vechii Birmanii și a fost emis în cinstea curajosului general birman Maha Bandula, mort în 1825, în timpul războiului birmano-britanic din 1824-1826. La 27 martie 1945 a avut loc o răscoală, și forțele aliate au intrat în Birmania, impunînd administrația britanică.

Generalul Aung San (2), președintele Ligii antifasciste a libertății poporului (înființată de el în 1944), a făcut tot ce i-a stat în puteri pentru a cuceri independența țării sale. El a fost omorît împreună cu alți șase conducători birmani, la 19 iulie 1947.

La 4 ianuarie 1948, ora 4,50 a fost coborît drapelul britanic și ridicat cel al Uniunii Birmane. Astfel s-a pus piatra de fundament a independenței (3), iar Birmania a devenit liberă.

Poporul birman crede că religia este prima sa datorie. În 1954 a avut loc cel de-al VI-lea Consiliu budist la Great Cave Rangoon, unde veniseră budiști din Ceylon, Tailanda, Cambodgia și alte țări (4).

Agricultura este încă în general foarte înapoiată (5), dar s-a și început mecanizarea ei (6), ceea ce va înlesni munca, sporind producția și ridicînd tot mai mult nivelul de trai al populației.

KHIN KHIN LATT



ȘTIȚI  
CE  
REPREZINTĂ  
ACESTE  
FOTOGRAFI?

1. Specific Anului Nou
2. Vă este de folos în călători
3. Fruct

SOLUȚII:

1. Frunza de brad
2. Locomotivă acoperită de zăpadă
3. Con de brad cu săpădă



Conform comunicării Direcției centrale a difuzării și expedierii presei a M.P.T. din R.P.R., abonamentele la ediția în limba română a revistei „Tineretul lumii” se primesc pînă cel mai tîrziu în ziua de 23 a lunii cu deservirea în luna următoare.

Abonamentele se primesc de către difuzorii de presă din întreprinderi, instituții și de la sate, secțiile de difuzare a presei și de către factorii și oficiile poștale.